

FAŞİST SALDIRILARA KARŞI SOKAKLARA!

Cizre kuşatma altında. Cizre bugün IŞİD pençesindeki Kobane! Günlerdir sokağa çıkma yasağı sürüyor. Elektrik, su yok. İnsanlar duvar diplerinde keskin nişancılardan korunarak hareket etmeye çalışıyor. Faşist devlet güçleri rastgele ateş açarak insanları yaralıyor, öldürüyor. Ne yaralılar hastanelere götürülüyor, ne ölülerin gömülmesine izin veriliyor. Nur, Yafes, Cudi mahalleleri yoğun ateş altında. Patlama sesleri

geliyor, dumanlar ve alevler yükseliyor. Tam bir vahşet!

Demirtaş öncülüğündeki HDP'li vekillerden, Kürt siyasetçilerden, belediye başkanlarından, halktan oluşan kalabalık bir konvoy Cizre'ye gitmek istedi. 90 km kala asker ve polisler tarafından durduruldu. Bunun üzerine destansı bir yürüyüş başlattı konvoydakiler. Yürüyerek Cizre'ye yönelik ablukayı, kuşatmayı yarmaya giriştiler. Defalarca durduruldular yolda. Ama inatla yürüyüşe devam ettiler. Akşam saatlerinde binlerce kişi yürüyerek Şırnak'ın İdil ilçesine ulaştı. Yarın Cizre'ye yürüyüş devam edecek.

Cizre yalnız değil, Kürt halkı yalnız değil! Her yerde faşist saldırıganlığa karşı sokaklara, alanlara!

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

9 -23 Eylül 2015/ S 292 / 1 TL

DUYDUĞUNUZ ÇAKALLARIN ULUMASIDIR!

Devlet eliyle örgütlenmiş faşist grup, pek çok yerde tasmalarından salındı. Kürtlere yönelik linç kampanyaları düzenleniyor. HDP binaları basılıyor, yakılıyor, talan ediliyor. Tam bir faşist terör dalgası estiriliyor.

Lüks ciplerle konvoy yapıp bayrak sallayanlar, ağzından salyalar akıtarak en aşağılık küfürlerle karşılaştıkları Kürtleri linç etmeye çalışanlar, HDP binalarını yakan, yağmalayanlar... bir korku atmosferi yaratmak istiyorlar. Emekçiler korkup sinsin istiyorlar. Kürt halkına yönelik bu vahşi saldırılar karşısında Türkiye kesimindeki emekçiler sussun, ses çıkarmasın istiyorlar. Bu korku atmosferi, bu faşist dalga yaratılabilirse, amaçlarına ulaşabileceklerini, devrimi ezebileceklerini düşünüyorlar. Tüm bu vahşi savaş çılgınlıklarının, bu acımasız vahşetin altında yatan budur.

Korku imparatorluğu yaratmak istiyorsunuz ama başaramayacaksınız. Bu resme iyi bakın. En modern silahlarınızın bu yiğit yürekler karşısında nasıl çaresiz kaldığını görün bir kez daha.

Emekçiler, bakmayın bu faşist sürünün seslerinin bu kadar yüksek çıktığına. Duyduğunuz çakalların ulumasıdır! İliklerine kadar korkudur hissettikleri! Korkaklar, korkak oldukları için zalim ve acımasızlar. Polis ve asker desteğiyle, polis ve asker korumasında dökülüyorlar sokaklara. Çıkardıkları gürültüden bizim korkmamızı ve sinmemizi istiyorlar. Hayır, binlerce kez hayır! Sokakları bu faşist sürüye teslim etmeyeceğiz! Dişle tırnakla, sopayla, silahla... tüm gücümüzle bu güruhu dağıtmak, inlerine dek kovalamak boynumuzun borcudur. Devletin, sermayenin, karşı devrimin bu son oyunlarını bozacak olan da devrimci zordan başka bir şey değil. Zor, oyunu bozar, derler. Şimdi karşı devrimin bu oyununu bozma zamanı. Şimdi faşistlere sokakları dar etme zamanı.

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

Mücadele Birliği Platformu üyeleri Kürdistan'da Kürt halkına yönelik katliamları ve HDP binalarına saldırıları protesto etmek ve Kürt halkıyla dayanışma içinde olmak için bugün saat 19.30 sıralarında Taksim Burger King çatısında "Kürt Halkı Yalnız Değildir - Mücadele Birliği" yazılı pankart açtı.

Devletin aylardır Kürt halkına yönelik saldırılarda bulunduğunu, Cizre, Şırnak, Dersim Silvan ve daha pek çok şehirde mahallelerde halka kurşun yağdırdığını, onlarca insanın katledildiğini, dün akşam ise HDP binalarına faşistlerce saldırılarak yakıldığını onlarca insanın yaralandığını, Cizre'nin günlerdir abluka altında olduğunu, Kürdistan'da insanların cenazelerini bile defnedemedikleri belirterek, Kürt halkına yönelik saldırılara ve katliamlara karşı sessiz kalınmaması gerektiğini dile getirdiler.

"Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları atan Mücadele Birliği üyeleri meydandaki halktan alkışlı destek aldı.

Pankart açan dört kişiye sivil polis ve faşist grup saldırarak pankartı almaya çalıştı. Yaşanan arbedenin ardın-

dan okurlarımız Gökçe Şahin, Mehmet Cem Solhan, Kenan Zengin, Enes Teker gözaltına alındı. Okurlarımızın üzerine üç dört kişi dizleriyle basarak boyunlarından tutarak ve yatırıp ters kelepçe takarak gözaltına alan polise Burger King'teki müşterilerden bir kısmı tepki gösterdi.

Gözaltını kayda almaya çalışan Mücadele Birliği muhabiriyle tartışan ve tartaklayarak "sarı basın kartı" soran sivil polise faşist grup da "bölücü bunlar, desteğe gelmiş" gibi sözlerle katıldı. Muhabirimiz gazeteyle ait kartı göstermesinin ardından çekime devam etti. Bu kez "terörist, bölücü" gibi sözlü tacizlerde bulunarak "merdivenlerde yol verilmediği gerekçesiyle" kendine omuz atan faşiste muhabirimiz tokatla yanıt verdi. Yaşanan tartışma üzerine kadın müşteriler faşistlere tepki gösterdi.

Gözaltına alınanlar uzun dolambaçlı yollardan hastaneye muayeneye götürülürken gidiş ve dönüş boyunca araçta sürekli darp edildiler, hangi karakola veya hastaneye götürüldüğü uzun süre öğrenilemedi ve polislin bu linç saldırısı hazırladıkları rapora "öfkeli halk kitlesi tarafından linç edildikleri" şeklinde geçti. Baskılar, gözaltılar, işken-celer bizleri özgürlük mücadelesinden, Kürt halkı ile mücadele birliğini örmekten alıkoymayacaktır!

>>Editör...

DIYARBAKIR- CİZRE

Uzun yıllar sonra faşist devlet Diyarbakır gibi milyonluk bir şehirde sokağa çıkma yasağı ilan etti. Faşist devlet güçleriyle Kürdistan devrimci güçleri arasındaki silahlı çatışma şehrin merkezine kadar uzandı.

Cizre'de ise bu satırlar yazıldığı sırada ilçenin merkezindeki çatışmalar dördüncü gününü doldurmuştu. Faşist devlet, özel hareketçileri, eğitilmiş silahlı güçleri, olağanüstü savaş teknik kapasitesine rağmen Kürdistan'ın silahlı devrimci güçleri karşısında üstünlük sağlayamadı.

3

Kitlelerin Devrimci Etkinliği

C.Dağlı

2

Quo Vadis

Ali Varol Günel

4

Gezi Parkı Yeniden Mi?

Umut Çakır

5

İnsanlığın Geleceği

Özgür Güven

9

Reformistin Ömrü

Taylan Işık

10

KİTLELERİN DEVİRİMCİ ETKİNLİĞİ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Artan, yaygınlaşan ve şiddetlenen eylemlerin ateşlenmesiyle, devrimin büyük bir hız kazanmasıyla birlikte, devrime ilişkin sorunlar keskin bir teorik ve pratik önem kazanmıştır.

Yeninin koşullarının oluşumu, önceki dönemin, durumların, ilişkilerin ve gelişmelerin sonucudur. Tıpkı savaşın koşullarının, barış döneminde oluşması gibi yeni olanın koşulları önceki dönemin bağrında oluşur. Bu demek değildir ki, yeni olan, eskinin içinden kendiliğinden doğar. Yeni bir toplumun dünyaya gelmesi için eski üretim ve paylaşım biçimini koruyan politik üst yapıyı havaya uçuracak kitlelerin devrimci etkinliği, savaşımı gerekiyor.

Yeni toplumun doğumu için, önceki tarihsel döneme son verecek köklü ekonomik ve toplumsal dönüşümleri başlatacak toplumsal bir devrim gerekiyor. Başka bir deyişle toplumun devrimci yoldan devrimci tarzda değişmesi gerekiyor. Burjuva toplum ömrünü doldurmuş eski bir toplumsal sistemdir. İşçi sınıfı alt üst edici eylemlerle eski sisteme son noktayı koyar.

Tarih derinlikli bir kavrayışla irdelendiğinde üretici güçlerde sürekli büyüme ve toplumsal ilişkilerde sürekli bir yok oluş, bir buharlaşma olduğu görülür. Örneğin kapitalizmde toplumsal ilişkiler, üretici güçlerin gelişmesini sağlayıcı iken, giderek engel haline gelmiştir. Toplumsal üretici güçlerin büyümeye devam etmesi ve artması için onların engeli duruma gelen toplumsal ilişkilerin ortadan kaldırılması bir zorunluluk olmuştur.

Sermaye egemenliğinin yıkılması, burjuva toplumun devrimci kelimenin gerçek anlamında bir toplumsal devrimdir. Devrim, yaşamda bir dönüm noktasıdır. Kitleler yaşamda böylesine köklü bir dönüşüm için etkin olarak harekete geçer. Ve ancak bir devrim hedefi, kitlelerin güç ve enerjisini en eksiksiz, en tam, en geniş ve en etkin biçimde harekete geçirebilir. Gereksinimleri bu toplumda karşılanmayan ve karşılanmayacak olan kent ve kır yoksulları, gereksinimlerini karşılayacak olan daha ileri ve daha üst bir toplum biçimine geçmek için en etkin aktiviteleri sergilemekten geri kalmazlar ve kalmıyorlar.

Devrim yapılan eylemlerden, eylemlerin gelişmesinden, büyümesinden ve birleşmesinden doğar. Olayların, eylemlerin mücadelelerin sürekliliği ve gelişmesinin bir yerinde nitel sıçrama gösterir; işte bu, devrimdir. Ya da şöyle de söylenebilir: Devrim, burjuva egemenliğine karşı yönelen olayların, savaşımın en yüksek ifadesine dek götürülmesidir. Özel olarak belirtirsek, devrim, işçi sınıfının sınıf savaşımının en yüksek biçimidir.

Genel bir kural olarak devrimci durum doğmadan, bir devrim gerçekleşmez. Devrimci durum, devrimin nesnel olanaklarının arttığı, nesnel gelişmenin bütünüdür. Devrimci durum, devrim için uygun koşullar ve yeni olanaklar yaratır. Fakat devrimci bir sınıfın, işçi sınıfının kararlılığı olmadan nesnel koşullar ve artan olanaklar bir devrime yol açmaz. Proletarya ancak sınıf savaşı yoluyla egemen duruma gelir.

Büyük tarihsel olayın ya da devrimin gerçekleşmesi için nesnel toplumsal ve politik koşulların oluşması kendi başına yeterli değildir. Tarihin nesnel dönüşümü yani toplumsal devrimin nesnel yanıyla öznel yanının, daha doğrusu nesnel koşullarla öznel koşulların birleşmesi gerekiyor. Bu birleşmede ortaya çıkan durum, öncekinden daha yüksek bir durumdur.

Bu topraklarda henüz bir devrimle sonuçlanmasa da, nesnel ve öznel koşullar pratikte, sınıf savaşımında birleşmiştir. Bu birleşme nedeniyledir ki, devrim güncel hale gelmiştir. Bu birleşmenin bir devrimle sonuçlanması için devrimci sınıfın sınıf savaşımını güçlendirmesi ve sonuna dek götürmesi zorunludur.

Toplumsal çelişkilerin ağırlaşması, keskinleşmesi sınıf mücadelesinin ve toplumsal çatışmaların keskinleşmesini ve şiddetlenmesini getirir. Sınıf karşıtlığı, bir sınıfın diğerine karşı savaşımıdır. Bu savaşımın en ileri noktasına götürülmesi ise devrimdir. Devrimin zorunluluğu uzlaşmaz sınıf karşıtlığının keskinleşmesi temelinde ele alınmalıdır. Sınıf karşıtlığı belirginleşmeden bir devrimin gündeme gelmesinden söz edilemez. Söylediklerimizi bu topraklarda net olarak görebiliriz. Sınıf savaşımının geldiği yer iktidarın ele geçirilmesidir; daha iyi bir ifadeyle tekelci sermayenin iktidarını devirip emeğin devrimci iktidarını kurmaktır.

Devrimci kitle eylemlerinin sık sık görülmesi bütünlüklü bir yaklaşımı söyleyebilirsek, eylemlerde sürekliliğin oluşması, yayılması, yoğunlaşması, bu eylemlerin yığınlar tarafından benimsendiği ve onay gördüğü anlamına gelir. Olan şey yalnızca bir onaylama değildir, emekçiler bu eylemleri doğrudan örgütüyor ve gerçekleştiriyor. Kitlelerin etkin devrimci eylemleri tarihin etkin yönü ve dönüştürücü gücüdür. Kitlelerin devrimci mücadelesinin yükseliş çizgisinde olması, iktidar sorununu sınıf savaşımının kilit sorunu durumuna getirmiştir.

Geleceğimize ilişkin düşünceler oluşturmak, devrimci hedefleri açıklamak ve bu yönde hayata geçirmek üzere kararlar almak, ancak işin bir yanındır ve başlangıcıdır. Bu aşamada kararlarımızın pratik bir değeri yoktur. Bunun için devrimci pratik gerekiyor, kitlelerin toplumsal mücadelesi ya da enerjisinin hareket geçirilmesi ya da aynı anlama gelmek üzere kitlelerin etkinliğine başvurulması gerekiyor.

İşçi sınıfının, emekçi kitlelerin devrimci enerjisini en etkin biçimde harekete geçirmek, amacı gerçekleştirmenin geçerli yoludur.

Bu Bayrağı Zafere Kadar Onurla Taşıyacağız

Roja'ya'da savaşan Leninist savaşçılar, 1 Eylül dolayısıyla, twitter hesaplarından aşağıdaki mesajı yayınladılar:

“Proletaryanın Devrimci Sınıf Partisi TKEP/Leninist 25 yılı geride bırakırken devrimi büyütüyor. THKO'dan TKEP/L'ye bu kavga zafere ulaştırılacaktır. Denizlerden

devraldığımız bu bayrağı zafere kadar onurla taşıyacağız
Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Birleşik Devrimi”

Kürt Halkını Katledenler, İşçi Sınıfının da Düşmanıdır

Gazi Mahallesi'nde Mücadele Birliği okurları, 1 Eylül Dünya Kapitalizme Karşı Savaş Günü'nde bir pankart astılar.

“Kürt Halkını Katledenler, İşçi Sınıfının da Düşmanıdır” diyen Mücadele Birliği okurları, işçilerin ve Kürt halkının düşmanının ortak olduğunu söyleyerek, işçi sınıfının özgürlük mücadelesinde Kürt halkının yanında olmaktan başka şans olmadığını dile getirdi.

Arap-Kürt-Türk-Ermeni Yaşasın Halkların Mücadele Birliği

Antakya'da Mücadele Birliği Platformu, Uğur Mumcu Meydanı'na “Şimdi Devrim Zamanı...”

Arap-Kürt-Türk-Ermeni... Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” pankartı asarak 1 Eylül'ü selamladı.

Mücadele Birliği Platformu, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan katliamlara karşı tüm ulusları birlikte mücadele ile ortak düşmana karşı savaşmaya ve devrimi büyütürken gerçek barışı sağlamaya çağırdı.

Katliama Sessiz Kalma Devrimci Savaşı Yükselt

“Kürdistan'daki Katliama Sessiz Kalma Devrimci Savaşı Yükselt, Mücadele Birliği” pankartı astılar.

Ben kadının, ben anayım. Yaşamı doğurur ellerim, yaşamı korur ellerim. Çocuklar doğururum ama onların büyüüp, yaşamlarını sürdürdüklerini göremem çoğu zaman... Yaşadıklarımı, onların da çocuklarının olduğunu göremeden çoğu zaman. Kimi zaman bebekken, kimi zaman tam yetişkinlik çağında... Ağıt yakacak, gözyaşı dökülecek zamanım bile olmaz çoğu zaman... Ve defnedemem bile çocuklarımın ölüsünü toprağa... Buzlara sararım, gencecik bedenleri daha fazla solmasın diye. Ve en çok ben barış isterim çocuklarımı gömmeyeyim, onlar beni gömsünler diye... Ama yeter artık. Bu ellerimdeki bayrak bugün beyaz ama, yarın kıpkızıl olacak. Ve ben yıkacağım senin saltanatını...

Gözyaşı Dökmüyoruz Evlatlarımızın Yolundan Devrime Yürüyoruz

Emekçi Kadınlar EKA 1 Eylül'ü "Gözyaşı Dökmüyoruz Evlatlarımızın Yolundan Devrime Yürüyoruz" diyerek selamladı.

Sabahın erken saatlerinde Avcılar metrobüs köprüsüne astığı pankartıyla Kürt halkına yönelik saldırı ve katliamları protesto ederek, savaşın en çok acı çekenleri olan kadınları devrimci mücadeleye çağırıyor.

EKA tüm kadınları, Aysun Bozdoğan, Sibel Sürücü, Aynil Oktar ve Sema Yüce, Zilan, Arin Mirkan'ın izinde “Barış İçin Devrim İçin Savaş” diyerek mücadeleye çağırıyor.

Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek

Devrimci Öğrenci Birliği DÖB; Kadıköy'de Mehmet Ayvaltaş Parkına astığı “Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek” pankartı ile 1 Eylül'ü selamladı.

Yaşanan tüm bu katliamlara karşı tüm öğrenci gençliği mücadeleye, Kürt halkının yanında savaşmaya çağırarak DÖB, barış için savaşmak gerektiğini söylüyor.

Antakya'da Yazılmalar

Emperyalist-kapitalist sistem dağılmakta, çürümekte, egemenliğini yitirmektedir...

Türkiye ve Kürdistan'da bugün iç savaş durmadan yükselmektedir. Bugün faşizm tarafından tüm gücüyle Kürdistan topraklarında açık katliamlar yapılmaktadır.

Suriye'den, Rojava'ya, tüm Ortadoğu'da genç, yaşlı, çocuk demeden insanlığın nasıl katledildiğini her gün görüyoruz!

Biz savaşın en yoğun yaşandığı bölgedeki Leninistler olarak savaşın tüm hazırlıklarını yapmak gerekiyor. Bugün tek tek hazırlıklar yapılmakta ancak, bu bizi gerçek zafere götürmeyecektir. Birlikte hareket edip, faşist iktidara örgütlü bir şekilde mücadele ederek, bu savaşı ve faşist iktidarı yıkmalı... ve işçilerin, emekçilerin iktidarını kurmalıyız...

1 Eylül gecesi Antakya'da bulunan Leninistler olarak Harbiye-Gümüşgöze-Armutlu-Samandağ ve çevresinde yazılmalar yapıldı.

Antakya'dan Rojava'da Leninistlere ve zindanlarda tutsak olan tüm Leninist tutsaklara selam olsun...

Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist
Yaşasın Arap-Türk-Kürt Halklarının Mücadele Birliği
Antakya'dan Leninistler

Bir tv kanalına röportaj veren Suriyeli bir sığınmacının sözleri:

- Neden Avrupa'ya gitmek istiyorsunuz? Bu dalgalı denize şişme botla girmek bile bile ölüme gitmek demek değil mi?
- Ne yapalım abi, para yok, iş yok, açız.
- Nereden geliyorsunuz?
- İstanbul'dan. İstanbul'da herkes çalıştırıyor, kimse para vermiyor, yemek vermiyor abi. Günde 14-15 saat çalıştırıyorlar, kullanıyorlar. Suda ölmek burada kalmaktan daha iyi abi.

DIYARBAKIR-CİZRE

Editör

Baş Tarafı 1. Sayfada...

Bu sırada, faşist devletin bir yerdeki ayaklanmayı bastırmak için ne gibi önlemlere başvuracağını ve neleri göze alacağını da görmüş olduk. Orada ne gibi savaş suçlarının işlendiğini gizlemek için önce ilçeye giriş çıkışları kapattı. Ardından dünya ile bağlantısını kesmek için internet, telefon erişimini kesti.

Cizre'de evler, işyerleri, yerleşim birimleri tank toplarıyla vuruluyor. Keskin nişancılar, gizlendikleri tepelerden sokaktaki, evdeki, işyerindeki insanları tek kurşunla vurup öldürüyorlar. Keskin nişancıların son kurbanları, minibüste otururken vurulan Afganistanlı küçük bir kız çocuğu oldu.

Kürt halkı bütün bu zulme meydan oku-

mayla karşılık veriyor. Cizre'de, Diyarbakır'da ve Kürdistan'ın daha pek çok yerinde faşist devlet güçleriyle çatışmalar sürüyor. Faşist devlet ve hükümet kayıp sayısını gizleseler de gerçeği daha fazla gizleyemiyorlar. Üstünlük ve inisiyatif Kürdistan devrimci güçlerinde.

Kürt halkının en ileri kesimi, özgürlük hakkı için ayağa kalkmış durumda. Ayağa kalkanlar, yani ayaklananlar yüzbinlerle ifade edilseler de, henüz Kürt halkının ezici bir çoğunluğunu oluşturmuyor. Oysa kesin bir zafer için gereken koşul tam da budur; ezilenlerin ezici çoğunluğunu ayaklanmacılar safına çekmek.

Özyönetim ilanlarıyla başlayan ayaklanma, Cizre ve Diyarbakır savaşıyla ileri bir noktaya geldi. Faşist devlet, yangın tüm Kürdistan'a yayılmadan söndürmek ve henüz ayaklanmamış olan kitlelere gözdağı vermek için tüm vurucu

güçlerini bu iki nokta üzerinde yoğunlaştırdı.

Türkiye emekçi sınıflarının ve devrimci güçlerinin bu süreçte felce uğramış, yerlerinden kımıldamamaları faşist devletin ve hükümetin işini kolaylaştıran bir unsur oldu. Türkiye emekçi sınıfları ve devrimci güçleri Kürdistan halklarının ayağa kalktığı sırada edilgen kalarak tarihi bir fırsatı kaçıyorlar.

Oysa bu tarihsel fırsat halen önümüzde duruyor. Düzen her tarafından dökülüyor. Hükümete, dinci faşist iktidara, devlete duyulan öfke önceden hiç görülmediği kadar derin ve şiddetli. Emekçi sınıfların göreceli sessizliği, düzene ya da iktidara bağlılıklarından değil; neyi nasıl yapacaklarını bilmediklerindedir.

Emniyet Genel Müdürünün polislere "silahlarınızı tereddütsüz kullanın" talimatı vermiş olması, devletin ve dinci faşist iktidarın ne denli

güçsüz ve korku içinde olduğunun ifadesidir. Ancak çökmekte olan, yıkılmakta olan bir iktidar silahlı güçlerine bu talimatı verebilir. Dinci faşist iktidar, düzeniyle, devletiyle birlikte çöküyor, yıkılıyor.

Temel mesele bu sürecin devrimci bir halk iktidarıyla taçlandırılmasıdır. Doğa gibi toplumsal yaşam da boşluk tanımaz. Bu süreç devrimci bir halk iktidarıyla taçlandırılmaz ise tekelleci sermaye sınıfı egemenliğini tekrar sağlamlaştırmanın yolunu bulacaktır.

Bu nedenle, "Şimdi Devrim Zamanı" sloganını ete-kemiğe bürendürmenin; "Bütün İktidar Emegün Olacak" sloganını gerçek kılmamızın tam zamanıdır.

Faşizmi Döktüğü Kanda Boğma Vaktidir

Polisiyle, askeriyle, özel hareket timleriyle, medyasıyla her yönden saldıran faşist devlet, şimdi de faşistleri sokaklara saldı. 7 Eylül gecesi, faşist gruplar, pek çok yerde Kürt halkına saldırıya başladı.

İlk haber Ankara Beypazarı'ndan geldi. İlçede mevsimlik Kürt işçilerin yaşadığı Zafer mahallesinde bir grup faşist, halka saldırdı, ev ve araçları ateşe verdi. Yaşlısından küçük çocuklara kadar

pek çok tarım işçisi yaralandı.

AKP'li ve MHP'li faşistlerden oluşan 100-200 kişilik grup da polis kontrolünde Tuzluca'yı'a yöneldi. Faşistlerin mahalleye geldiğini gören halk sokaklara çıktı, barikatlar kurdu. Bu defa da faşistler geri çekildi ve polis halka akrep-lerle saldırdı.

İstanbul'da ise akşam evine gitmek için durakta otobüs bekleyen bir genç, telefonda Kürtçe konuştuğu için 6-7 faşistin saldırısıyla karşılaştı.

Karadeniz'de, Konya'da, Antalya'da, Mersin'de Kürt illerine sefer yapan otobüs firmaları ve yollarda durdurulan otobüsler faşistler tarafından saldırıya maruz kaldı. Araçlar taşlanarak tahrip edildi.

Konya Ilgın'da TOKİ inşaatlarında çalışan yaklaşık 400-450 kişilik inşaat işçisi Kürt de saldırıların hedefi oldu. Gece geç saatlere kadar süren saldırıda 2 işçi yaralandı.

Gece HDP'nin de çok sayıda il ve ilçe örgütü binaları faşistlerce basılıp dağıtılırken, sabah saatlerinde de ESP'nin İstanbul'daki kurumlarına da polis tarafından baskınlar düzenlendi, gözaltılar var.

Oramar baskını sonrası iktidara yönelik tepkiler artarken, AKP'li tosuncuklar Hürriyet bina-

sına saldırı düzenledi. İroniye bakın, kırk yılın faşisti, "Türkiye Türklerindir" sloganı olarak belirlenmiş bu tekelleci basın bir anda iktidarın faşist sürülerinin hedefine oturtuldu! Bu faşist terör saldırılarının henüz bir başlangıcı olduğu, bir dalga halinde yayılmak istendiği belliydi. Ve faşist terör, tüm burjuva cepheyi de hizaya getirme amacındaydı aynı zamanda.

Öte yandan bizzat iktidar ve devlet eliyle HDP binalarına yönelik saldırılar tırmandı. Bu sırada HPG'nin sarsıcı eylemleri başladı. En son 8 Eylül günü Iğdır'da 14 polisin öldüğü bombalı eylem, çatışmaları iyice tırmandı.

8 Eylül gecesi faşistler tasmalarından saldı.

Polis işbirliğiyle ve devlet tarafından organize edilen bu aşaklık sürü her yerde sokaklara çıktı, saldırıya geçti. Psikolojik bir üstünlük kurmaya çalıştılar. HDP binaları yakıldı, binalarda insanlara saldırıldı, hatta kimi emekçi semtlerde boy gösterme fütursuzluğu sergilendi. İstanbul'da Taksim-Harbiye hattında bayrak asılmış lüks cipler, en öndekinin polis kornası, bu çakal sürüsünün nasıl bir grup olduğunu anlatmaya yeterli!

8 Eylül gecesi toplumu sindirme amaçlı bu linç dalgası İktelli gibi emekçi semtlerde sert çatışmalarla karşılandı. Her yerde emekçilerin sesini yükseltmesi bu faşist atmosferin hızla dağılmasını beraberinde getiriyor. Şimdiden görülüyor ki bu faşist dalga da tutmayacak!

Kürdistan'da Savaş Manzaraları

TC'nin "ünlü" IŞİD savaşı sırasında bu tosuncukların TC askerlerine ateş açma parodisiyle başladı. Uyduruk üç bombalamadan sonra tüm gücüyle PKK'ye ve Kürt halkına karşı savaş başlattı Türk devleti. Bombalamalar, ateşe vermeler, rastgele açılan ateşler, infazlar, operasyonlar, baskın ve gözaltılar günlük hayatın bir parçası oldu adeta. Bu saldırılara karşı özyönetimlerini ilan eden öz savunmalarını alan Kürt halkı, tüm bu saldırılara karşı baş eğmiyor.

"Bizi Merak Edin"

26 Ağustos akşam saatlerinden itibaren Yüksekova, Cizre yoğun saldırı ve kuşatma altında.

Yüksekova'da sokağa çıkma yasağı ilan edildi, gece ilerleyen saatlerde ağır silahlar ve havanlarla saldırı düzenleyen devlet en az 3 kişiyi öldürdü, onlarca kişiyi yaraladı. Havan atışlarının ardından birçok noktadan askeri zırhlı araçlar ile mahalle içlerine girmeye çalışan polis ve askerler ile öz savunma güçleri arasında şiddetli çatışmalar yaşandı.

27 Ağustos sabahı ise çatışma altındaki Orman Mahallesi'ne gitmek isteyen halka zırhlı araçlardan ateş açıldı, yara-

lanalara rağmen mahalleye girildi, barikatlarda yaralanmış olan gençlere ilk yardım yapıldı. Halkın mahallelere akın etmesiyle polisler kısmen geri çekildi.

Van Edremit'te de gençler barikatlar kurarak devletin saldırılarını protesto etti. Doğu Caddesi'nde barikatlar kurarak araçlara kimlik kontrolü yaptı. Bunun ardından mahalleye çok sayıda akrep, TOMA, Kobra ve Ural tipi zırhlı araçlar eşliğinde gelen özel hareket polisleri, gençlere tazyikli su, biber gazı, gaz bombası ile saldırdı, gençler de taş, havai fişek, ses bombası, molotof kokteyli ile karşılık verdi. Polisler de rastgele evleri taradı.

Cizre'de 26 Ağustos günü garnizon komutanlığına yapılan saldırının ardından gençler ile polis arasında çatışma çıktı, ertesi gün de devam etti. Çatışmalar esnasında saklandığı duvarın çökmesiyle ölen 7 yaşındaki Baran Çağlı; elektrik arızasını gidermek için çalışmakta olan 28 yaşındaki DEDAŞ işçisi Mesut Sanrı; 10 yaşındaki Emin Yanaş; evinin önünde arabasında öldürülen sağlık emekçisi Eyüp Ergin hayatını kaybetti.

Sokağa çıkma yasağının ilan edil-

diği, heyetlerin sokulmadığı, iletişim ve elektriğin kesildiği Kürdistan'da halk bir taraftan savaşırken, diğer taraftan Türkiye'deki halklara sesleniyor: "Bizi merak edin!..."

Çocuklar

Öldürülmeye Devam Ediyor

28 Ağustos'ta gelen haber ise 17 yaşındaki Ahmet İrtegin'e ait. Şırnak'ın Yeşilyurt Mahallesi'nde gösteri düzenleyen gençlere saldıran polis, Ahmet İrtegin'ü boğazından vurdu, ambulans mahalleye sokulmayınca İrtegin hayatını kaybetti.

Cizre esnafı, katliamları protesto etmek için kepenk açmazken, burjuva medya, "PKK'lılarla emniyet güçleri arasındaki çatışmada arada kalan 4 kişinin vurulduğu" yalanlarını yaydı. Katliam politikalarının bilinçli bir şekilde geliştirildiğini belirten Cizre Demokratik Halk Meclisi, Botan halkını katliamlara karşı direnişe çağırdı.

Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesinde askerlerin operasyon baskısını kabul etmeyen 71 köy korucusu istifa etti.

Silopi Kavallı (Nervan) köyü yakınlarında kimliği tespit edilemeyen 2 kişinin cesedi bulundu.

Ağrı Doğubayazıt'ta 28 yaşındaki Erhan Tanrıku, gece aracıyla evine giderken, karakoldaki özel hareket timleri tarafından durduruldu, polisle yaşanan tartışmanın ardından aracına binen Tanrıku, aracında taranarak öldürüldü...

Savaş Sürüyor

Günler ağır, günler ölüm haberleriyle geliyor. Bir hafta boyunca polis ve asker saldırdı, buna karşılık öz savunma güçleri ve gerillaların eylemleri de durmadı.

4 Eylül gecesi Yüksekova'da özel hareket polisleri, Cumhuriyet Mahallesi'ne saldırı giriş-

minde bulundu, halk tarafından engellendi. Onlarca zırhlı araçla mahalleyi ablukaya kalan özel hareket timleri, mahalle girişindeki barikalara silahlarla ateş açtı. Silah sesleri üzerine sokaklara çıkan halk ise alkış, slogan ve zılgıtlarla polis saldırısına karşılık verdi; polis mahalleden kısmen geri çekildi ancak abluka kaldırılmadı.

Nusaybin'de ise Yenişehir Mahallesi Yavuz Selim sokağına girmek isteyen polisler, etrafa rastgele ateş açarak Lokman Süre isimli genci katletti. Polis saldırılarını protesto etmek üzere sokağa çıkan halka da ateş açan polisler, kitlenin tepkileri üzerine geri çekilmek zorunda kaldı.

Muş Bulanık'ta özyönetim ilanının ardından Şehitlik Mahallesi'nde nöbet tutarak polisin mahalleye girmesini engelleyen gençlere polis biber gazı, tazyikli su ve yer yer gerçek silah kullanarak saldırdı, gençler ise molotof ve taşlarla polise karşılık verdi. Gece geç saatlere kadar süren çatışma, polisin geri çekilmesiyle son buldu.

Van'ın Muradiye (Bêgiri) ilçesi Kibabik (Esenkoç) Mahallesi'ne aracıyla giderken Akbulak Jandarma Karakolu askerlerince çapraz ateşe tutulan Deniz Gökay ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Amed Sur'da Abluka

Sur, 5 Eylül günü özel hareket timleri tarafından ablukaya alındı, sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Özel timler, 6 Eylül sabaha karşı Fatihpaşa ve Hasırlı mahallerine ağır silahlarla saldırdı, halk, evlerinin pencerelerinde ve balkonlarında ses çıkartma eylemi yaparak sokağa çıktı, polis ise biber gazı ve gerçek mermilerle saldırdı.

KIZIL AĞUSTOS DEVİRİME ÇAĞIRIYOR

Özgür Güven

Kapitalizmden komünizme geçiş süreci iniş çıkışlar ve zik-zaklarla devam ediyor. Dünyanın her yerinde olduğu gibi bizde de dünyayı değiştirecek olan ezilen ve sömürülen geniş halk yığınlarıdır, emekçi sınıflardır. Sosyalizm bu kitlelerin birikim ve deneyimine dayanarak gelişecektir. Uzun yıllardan beri dünya genelinde süren sosyalizm mücadelesi çok yönlü ve zengin bir birikim yaratmıştır. Her bir ülkedeki emekçiler sosyalizme doğru yürüyüşlerinde bu birikim ve deneyime dayanacak; kendi birikim ve deneyimleri de bu süreçte önemli bir yere sahip olacaktır. Burada önemli olan halk kitlelerinin kolektif birikim ve deneyimidir.

Bugün hiçbir ülke kapitalizmin dünya koşullarından bağımsız değil. Tek tek ülkelerde toplumu etkileyen büyük olaylar olsun, sınıflar mücadelesinin sorunları olsun, diğer toplumsal sorunlar olsun hepsi de bütünlük içinde, dünya ile bağlantısı içinde ele alınmalı. Toplumu ilgilendiren hiçbir sorun, proletaryaya burjuvazi arasında süren küresel iç savaştan kopuk değildir. Bu bağlantı gözden kaçırıldığında tek tek ülkelerdeki sorunlar olsun, dünya krizi ve sonuçları olsun doğru olarak kavranamaz, açıklanamaz.

Dünya krizi, Ortadoğu'da yaşananlar, Rojava Devrimi gibi büyük olaylarla bağlantılı olarak gündeme gelen Kızıl Ağustos birleşik devrim mücadelemizde güçlü bir itilim yarattı. Bu gelişmelerin yarattığı uygun koşullara dayanarak birleşik devrim ileriye gitti. Bu itilim halen devam ediyor. Bugün özellikle Kuzey Kürdistan'da ikili iktidar sözkonusu. Ancak UKH olsun uzlaşmacı küçük burjuva sosyalistleri olsun bu kadar uygun koşullara rağmen daha ileri gitme eğiliminde değil. Bu nedenle doğmuş olan bu büyük olanaklardan yararlanarak varolan durumu devrime, devrimin zaferine götüremezler. Bunun farkına varan halk kitleleri varolan durumu devrime kadar vardırıma yönünde bir eğilim göstermeye başladı. Halkların doğrudan inisiyatif almaya başlaması, devrimi gerçekleştirme eğilimi hem çok önemli hem de büyük bir gelişmedir.

Bugüne kadar dünyada halkların verdiği devrimci mücadeleler güçlü bir deneyim ve birikim yarattı. Bu birikim ve deneyimle, bu topraklardaki devrimci komünist hareketin kendi deneyim ve birikimi birleştiğinde, küçük burjuvazinin politik temsilcilerinin fikirleri ve davranışlarının uzun süre anlaşılması mümkün değil. Bu birikim, sınıflar mücadelesinin sert ve uzlaşmaz olarak sürdürdüğü bu koşullarda küçük burjuva sosyalist hareketin durumunu ve rolünü hızla açığa çıkarıyor. Küçük burjuva sosyalizmi, uzlaşmacılık, reformizm hangi biçim altında ortaya çıkarsa çıksın artık gizlenemiyor, kitleler içinde giderek etkisini yitiriyor.

İŞİD çeteleriyle faşist devletin işbirliği içinde gerçekleştirdiği Pirsus (Suruç) katliamı yeni bir dönüm noktası oldu. Sınıf uzlaşmacılığın, toplumsal barıştan söz eden pek çok kesim bu uzlaşmacı-reformist görüşlerini artık savunamıyor. Halen savunmayı sürdürenler de devrimci mücadele veren halk kitleleri nezdinde kendi kendilerini iyice rezil edip, etkilerini yitiriyorlar. Görünen o ki, reformistler bu topraklarda artık reformistlik yapamayacaklar.

Gerek bizde gerek dünyada mücadele tarihini ele alırken o anda içinde bulunduğumuz koşullara göre tarihin bazı yönleri öne çıkartılıyor. Bu, mücadele tarihi içindeki zenginliğin, çok yönlü gelişmenin, mücadele araç ve biçimindeki çeşitliliğin görülmesinin önüne geçmemeli. Nasıl ki somut koşullara bağlı olarak bazen şu ya da bu sorun öne çıkıyorsa, proletarya ve halk kitleleri açısından da somut koşullara bağlı olarak bazen şu ya da bu mücadele biçimi öne çıkar. Bu yüzden, dünyadaki tarihsel gelişim süreci incelenirken, nesnel koşullar ve buna bağlı mücadele biçimlerinin, taktiklerinin zenginliği gözden kaçırılmamalı.

Kızıl Ağustos'ta 6-8 Ekim silahlı halk ayaklanması bir başka biçimde bir kez daha gündeme geldi. Halk kitlelerinin kararlılığı, mücadele biçimleri ve araçlarının zenginliği, saldırı ve savunma taktikleri, eylemin gücü, bu ayaklanmanın 6-8 Ekim'den daha ileri gittiğini; burda durmayarak daha da ilerleyeceğini gösteriyor. Ama tıpkı 6-8 Ekim'de olduğu gibi bu defa da yarı yolda durabilir. Zira UKH, siyasi olarak bu ayaklanmayı sonuna kadar vardırıma eğiliminde değil. Bütün yaşananlara rağmen onların gözü halen "müzakere masası"nda, "Dolmabahçe deklarasyonu"nda. Halk kitleleri UKH'nin tutarsızlıklarından sonra yaşadığı hayal kırıklığı nedeniyle her defasında daha fazla inisiyatif alıyor. Bu da, halk kitlelerinin doğrudan doğruya işi kendi ellerine alma bilincini ve eğilimini geliştirmeye başladıklarına işaret ediyor.

Eylem güçlendikçe kitlelerin coşkusu artıyor. Emekçi yığınlar eski toplumu büyük bir devrimci coşku içinde yıkmaya girişiyor. Devrimin gelişip güçlenmeye başlaması bu coşkuyu daha da artırıyor. Bunun nedeni ise, proletarya ve halkların kendi istedikleri özgür ve yeni bir yaşamı kurmaya girişmeleridir. Proletarya ve halkların gerçekleştirdiği güçlü eylemler birleşik devrimi daha ileri taşıyarak devrimin zaferini yakınlaştırıyor; yeni bir dünyanın doğumunu hızlandırıyor. Her eylem bir sonrakini hazırlıyor, olaylar olayları izliyor. Yaşam her olayda Leninist Parti'nin devrimci görüşlerini doğrulamaya devam ediyor. Leninistler, Leninist Parti'nin devrimci görüşlerini yığınlara taşımayı; pratikte öne çıkarmayı hızlandırmalı, yaygınlaştırmalıdır.

Devrimin başarısı Leninist Parti'nin her alanda öne çıkmasına bağlıdır. Bunu başaracak olanlar da Leninist kadrolardır.

"Savaş Sarayın Savaşı"

Son dönemlerde Kürdistan'da yaşanan devlet saldırılarını ve katliamları protesto etmek için HDP'nin çağrısıyla yüzlerce kişi Taksim Tüneli'nde eylem yapmak için bir araya geldi.

28 Ağustos akşamı Tünel Meydanı'nda toplananların önünü kesen çevik kuvvet polisleri, kitlenin Galatasaray Lisesi önüne yürütmesine izin vermedi.

"Sarayın Savaşına Karşı Barış Hemen Şimdi" pankartı açan kitlenin geçişine izin verilmeyince, Faşist TC Kürdistan'dan Defol", "Katil Polis Hesap Verecek", "Barışa Uzanan Eller Kırılınsın", "AKP Savaş Halklar Barış İstiyor", "Barıştan Ya-nayız, Savaş Da Hazırız" sloganları atıldı, marşlar söylendi. Ardından basın açıklaması burada okundu.

İlk konuşmayı HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Cesim Soylu yaptı. 7 Haziran seçimlerinde istediği başarıyı elde edemeyen AKP'nin 1990'lı yılların saldırı konseptine geri döndüğünü hatırlatarak, en son Yüksekova'da, Cizre'de başka olmak üzere birçok sivil öldürüldüğünü, çatışmalara tanık olduklarını söyledi

Sadece son 24 saat içerisinde yitirilen insan sayısının en az 15 olduğunu vurgulayan Soylu, bu ilçelerin çoğunda sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini, ilçelere girmek isteyen milletvekilleri engellendiğini ve buralarda yaşananlar hakkında sağlıklı bilgi alınmadığına işaret etti. Bir gün önce Cizre ve Yüksekova'da hayatını kaybedenler arasında biri 7 biri 10 yaşında iki çocuğunun da olduğunu hatırlatarak, "Bu savaş en amansız en acımasız bir şekilde sadece sarayın çıkarları adına yürütülüyor. Bu savaşın, çatışmaların halklarımızın çıkarına olmadığını aşikardır. Halklarımızın, çocuklarımızın yalnızca yitirilmesine yol açtığımız, tekrardan şehirlerin yakılıp, yıkıldığını, köylerin boşaltıldığını ve telifisi imkansız bir sürece sürüklenmemize yol açmaktadır" dedi.

HDP Milletvekilleri Filiz Kerestecioğlu ve Pervin Buldan söz aldı ardından. Buldan, bu savaşın halkların özgürlüğü veya Türkiye'nin bağımsızlığı için verilen bir savaş olmadığını, savaşın sarayın savaşı, Recep Tayyip Erdoğan'ın savaşı olduğunu söyleyerek, Recep Tayyip Erdoğan'ın önünde de diz çökmeyeceklerini vurguladı.

Açıklamanın ardından "Esas Terör TC Devleti ve AKP'dir" pankartı açan iki genç kadın polis tarafından gözaltına alındı.

Savaşa Karşı Antakya'da

Antakya'da 1 Eylül Dünya Barış gününde Doğuş okullarından başlayarak Uğur Mumcu alanına doğru bir yürüyüşle etkinlik gerçekleştirildi.

Barış bloku bileşenleri Doğuş okulları önünde toplanarak "AKP Savaş İstiyor, Barışı Biz İnşa Edeceğiz" ve Suruç'ta ölümsüzleşenlerin resimlerinin olduğu pankart açtı.

Doğuş okulları önünde toplanan Barış Bloku bileşenleri yürüyüşe başladıktan sonra "AKP Savaş Halklar Barış İstiyor", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Suruç'un Hesabı Sorulacak" sloganları atıldı.

Uğur Mumcu alanına girerken kitleyi alanda Mücadele Birliği Platformunun astığı "Şimdi Devrim Zamanı.. Arap-Türk-Kürt-Ermeni... Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" pankartı karşıladı.

Program tüm ölümsüzleşen için bir saygı duruşuyla başladı. Ardından platforma Gezi'de ölümsüzleşen Ali İsmail, Ahmet Atakan'ın ve Suruç'ta Ölümsüzleşen Okan Pirinç'in ve Rojava'da ölümsüzleşen Halil Aksakal'ın aileleri çıkararak gelen kitleyi selamladı.

Barış Bloku adına İHD İl başkanı söz alarak "Ortadoğu, uzun süredir emperyalist çıkarlar doğrultusunda dayatılan politikaların eseri olan bir ateş çemberinin ortasında bulunuyor. Bu savaş ortamının bilançosu yüz binlerce insanın ölümü, yerinden yurdundan edilmesi, işkence görmesi ve tecavüze uğramasıdır. Bu çatışmaların ve yarattığı vahşetin doğrudan sonuçlarını yaşayan ülkelerden biri de Türkiye olmuştur. Sınırlarımızın dışında süren savaş, etkileri ve sonuçları itibarıyla aynı zamanda bir iç sorunumuz haline gelmiştir."

Hatay şu an savaş bölgesi haline dönüşmüş durumda. Suriye operasyonları ilimiz Hatay'da planlanmaktadır. Eğitim-Donatı sözde muhaliflere en açık askeri destek. Ayrıca Antakya ve Reyhanlı başta olmak üzere İlimizin birçok yerinde İŞİD-El Nusra-ÖSO Ahrar-U Şam gibi katil ve tecavüzcü örgütler rahatlıkla toplantılarını yapabilmekte ve Operasyon odası' adı altında kurulmuş merkezlerden savaşı yönetebilmekte. Bu tablo Hatay halkının can güvenliğini ortadan kaldırmıştır. Bölgenizde yeni Reyhanlı, Suruçlar yaşanmaması için 'Barış' demek durumundayız." diyerek konuştu.

Program bir yerel grubun sahneye gelerek Arapça-Türkçe türkülleri söylemesi ve halaylarla son buldu.

Mücadele Birliği/ Antakya

Sendikalar ve Meslek Örgütlerinden 1 Eylül İçin Çağrı

1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle İstanbul'da yapılan pek çok etkinlik ve eylemin yanı sıra DİSK, KESK, TMMOB, TTB şubeleri ve Barış Bloku bileşenleri de Galatasaray Meydanı'nda toplanarak "Milyonlar Barış İstiyor" pankartı açtı. Sendikalar ve meslek odaları adına basın açıklamasını TMMOB İKK Sözcüsü Süleyman Solmaz yaptı.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nün tarihini hatırlatan Solmaz "Milyonlar barış istiyor. Barışın dili savaşı susturmalı. Ateş altında olan ülkede 1 Eylül'de söylenecek tek şey savaş hayır barış hemen şimdi. En tepedeki akıl Suriye savaşına nasıl benzin dökütiyse ülkemizde de aynısını yapıyor. Huzur ve istikrarı 400 vekile bağladılar alamayınca savaş alanına çevirdiler" dedi.

Ortak açıklamadan sonra söz alan Gençay Gürsoy ise Pazar günü yapılacak olan Dünya Barış Günü mitingi için çağrı yaparak: "Derin devlet ve saray Kürt coğrafyasına işgalci olarak giriyor. Fırat'ın batısı neden bizi desteklemiyor diye sitem ediyor oradaki kardeşlerimiz. Onun için barış isteğimizi haykırmak için 6 Eylül'de miting çağrı yapıyoruz" dedi.

İzmir'de 1 Eylül

İzmir Barış Bloğu 1 Eylül Dünya Barış Günü için miting düzenledi. Saat 17.00'da Cumhuriyet Meydanında toplanan yüzlerce kişi, miting yapılacağı alan olan Gündoğdu Meydanına yürüdü.

Miting, İzmir Barış Bloku Eşbaşkanlarının yaptığı açılış konuşmasıyla başladı. Sonrasında Barış Anneleri İnisiyatifi'nden bir ana yaptığı konuşmayla barış çağrısını büyütme vurgu yaptı. HDP İzmir Milletvekili Ertuğrul Kürkçü de katılımcılar arasındaydı.

Mitingde Soma'da katledilen madenciler de ses buldu. Konuşma yapan bir madenci yakını da yaptığı konuşmada "Gerillaları, askerleri katlediyorlar. Hepimize düşmanlar" dedi.

Bizler de Mücadele Birliği okurları olarak alanda "Şimdi Devrim Zamanı" çağrılı bildirilerimizin ve "Devrim Yolundan İleri" başlıklı gazetemizin dağıtımını yaptık. Gazetelerimiz ve bildirilerimiz ilgiyle karşılandı..

Mücadele Birliği İzmir

1955'te İstanbul Ekspres gazetesi "Atamızın evi bombalandı" manşetiyle ikinci baskısını yaptı. Yıllar sonra, emekli orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, gazeteci Fatih Güllapoğlu'na verdiği bir röportajda, 6-7 Eylül olaylarını, "Mükemmel bir özel harp hareketiydi, amacına da ulaştı" diye anlatacağı.

Cizre Savaş Yeri

Cizre Eylül ayına polis ve asker ablukasında girdi. Sokağa çıkma yasağı ilan

edildi, iletişim kesildi, keskin nişancılar konuşlandırıldı tepelere, özel hareket timleri zırhlı araçlarla mahallelerde terör estirmeye başladı.

4 Eylül günü ilan Şırnak valiliği tarafından saat 20.00 itibarıyla sokağa çıkma yasağı ilan edilmesinin ardından tam bir savaş ortamına büründü Cizre. "Özyönetimini" ilan eden, "özsavunmasını" oluşturan Cizre'ye devletin karşılığı savaş oldu!

İlk gece Nur Mahallesi Botaş caddesinde polisin zırhlı araçtan yaptığı silahlı saldırıda 1'i ağır 3 kişi yaralandı. Ancak halk sokaklardan çekilmedi, sokaklarda "Biji Berxwedana Cudi" sloganlarıyla halaylar çekildi, açılan hendeklerde nöbet tutan gençlere kadınlar çay, yemek ve su vererek destek verdi.

5 Eylül günü, geceki çatışmaların ayrıntısı belli olmaya başladı. Polisler mahalleleri ele geçirmeye çalışırken, gece boyu etrafa rastgele ateş açtılar, en az 4 kişi öldü. Polisler, "seçim sonuna kadar ilçede kalacağız, çok kişi ölecek" tehditleri savuruyor.

Gece boyunca Çevre Yolu üzerine konuşlanmış zırhlı araçlar Yafes Mahallesi'ne ateş altına almış, ancak halkın direnişi sonucu mahalleye girmeden geri çekilmiş, mahalledeki bazı binalara ise keskin nişancılar yerleştirmişti polis.

Yaralıların getirilmesi ihtimaline karşı Devlet Hastanesi de polis tarafından zırhlı araçlarla ablukaya alındı. Gelen yaralı haberleri var art arda. Biri 3 yaşında 3 çocuğun ağır yaralandığı, biri kalp krizinden 2 kişinin öldüğü haberi geldi.

Sokağa çıkma yasağına karşı, katliam tehdidine karşı boyun eğmeyen Kürt halkı, 7'den 70'e kadını erkeği çocuğuyla sokaklara çıktılar. "Ses çıkarma eylemleri" yapan halk, so-

kaklarda tencerelerle, tavalar, zılgıt ve ısıklarla saldırıları protesto etti. Nur, Cudi ve Yafes mahallelerine geliş güzel ateş açan polis mahallelere girmeye çalıştı, gençler engellemeye çalıştı.

Stratejik tepelere konuşlanan keskin nişancılar ise karşılarında kim olduğuna bakmadan ateş açmayı sürdürdü. Ambulanslar sokaklara sokulmadı, yaralananlar sokaklarda, evlerde tedavi edilmeye çalışıldı.

Gece geç saatlerde kobra tipi zırhlı araçlardan açılan ateş sonucu Nur Mahallesi'nde 19 yaşındaki Sait Çağdavul, boğazına isabet eden kurşun ile yaşamını yitirdi. Rahatsızlanan 35 günlük bir bebek, Muhammed Tahir Yaramış, mahalleye ambulansın polis tarafından sokulmaması üzerine yaşamını yitirdi. Devlet, çocuk öldürme yaşını 35 güne kadar indirmiş oldu.

Ablukadan dolayı cenazeler de kaldırılmadı. Muhammed bebekle birlikte, hayatını kaybeden 4 kişinin (Mehmet Emin Levent (21), Hacı Ata Borçin (70), Xetban Bülbül (65)) cenazeleri mahallede bekletildi.

Polis ablukasının devam ettiği ilçede sokak başlarına brandalar, çarşaflar gerilmiş durumda keskin nişancılara karşı. Sokaklardaki direnişlerini aralıksız sürdüren halk, elektrikler kesik olduğu için temel ihtiyaçlarını karşılayamıyor, kimi mahallelerde süt, bebek maması ve kuru gıda bitmek üzere.

6 Eylül sabahı, durumu görmek için HDP heyeti, Cizre'ye gitmek istedi ancak "sokağa çıkma yasağı" nedeniyle ilçeye alınmadı ve polis karakolu önünde oturma eylemine başladı. İlerleyen saatlerde Cizre'ye girmekte ısrar eden HDP'li milletvekillerine polis ve askerler silah dipçikleriyle saldırdı.

HDP Milletvekili Ferhat Encü, "Cizre'de hayat tamamen felç olmuş durumda. Sıcaklığın 50 dereceye kadar çıktığı ilçede elektrikler kesik ve sular akıyor" dedi.

Öğle saatlerinde HDP heyeti kırsal yollardan yürüyerek Cizre'ye girdi, ancak ilçe merkezine ulaştıklarında polis ve askerlerin saldırısına uğradı. HDP heyeti, saldırı üzerine bir eve sığındı.

Kısa bir süre sonra, Cudi Mahallesi'nde

tepelere yerleştirilen zırhlı araçlardan açılan ateş sonucu 13 yaşındaki Cemile Çağırğa yaşamını yitirdiği haberi geldi. Çok sayıda kişinin de yaralandığı ve yaralıların hastaneye kaldırılmadığı haberi var.

Cemile Çağırğa'nın kalbinden vurularak öldürülmesi ve cenazesinin kaldırılmayıp ailesi tarafından, önce buzlara sarılıp sonra derin dondurucuda bekletilmesi, büyük tepki yarattı. Sosyal medyadaki tepkiler, "buzluktaki insanlık" şeklinde idi.

7 Eylül gününün ilk çocuk haberi, yine Cizre'den. Keskin nişancılar tarafından karından vurulan 12 yaşındaki Ö.B, hastaneye götürülemeyen yaralı halde Cudi Mahallesi'nde bekletildi.

Cizre'ye ulaşabilmek için Şırnak-Cizre yolunda bulunan Konutlar, Kurtuluş ve İsa Ağa köylerinden yürüyüşe geçen insanlara, polis gerçek mermi, tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı. Cizre'deki saldırıyı önlemek amacıyla yapılacak istenilen yürüyüşe polis gerçek mermilerin yanı sıra TOMA ve zırhlı araçlar ile saldırdı ve Cizre'ye girilmesini engelledi.

Asker, polis ve özel hareket timleri tarafından doğu, A4 otomatik silah ve uçaksavarlarla evlere saldırı yapıyor. Ev sivilere vurulmaya devam ediyor polis. Ekmek almaya giden 3 çocuktan sonra taziye gitmekte olan Mesut Demir vuruldu ve hastaneye kaldırıldı.

Cizre'de polislerin katlettiği Sait Çağdavul, Osman Çağlı, Cemil Çağırğa ile 35 günlük Muhammed Tahir Yaramış'ın cenazesi de otopsi için Şırnak Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı, ağır yaralı 12 yaşındaki Ö.M. ise Şırnak Devlet Hastanesi'ne ameliyata alındı.

Amed'de Cizre'deki saldırıları protesto için yapılan eyleme de polis gerçek mermi ve gaz bombalarıyla saldırdı, 1'i çocuk 2 kişi yaralandı.

Dersim'de Polis Terörü

Dersim'de kent merkezinde bulunan "Şehit Nahit Bulut" isimli Polis Karakolu'na gerillalar tarafından saldırı düzenlendi, ardından çıkan çatışmada şehir savaşı alanına döndü.

HPG gerillalarının yaptığı eylem sonrası polisler kent merkezini yayılım ateşine tuttu, 2 kişi yaralandı. Şehre giriş çıkışlar yasaklandı, şehrin pek çok noktasına özel hareket timleri yerleştirildi.

Karakola yönelik saldırıda bir HPG gerillası hayatını kaybetti, bir diğeri yaralandı Roketatarlar ve ağır silahların kullanıldığı belirtilen saldırının ardından, karakol dışına çıkan polisler kent merkezinde rastgele ateş açtı.

Dersim de polis, ilerleyen saatler içinde toma ve silahlarla

halka saldırmaya devam etti. 15 yaşında bir kız yaralanarak hastaneye kaldırılırken, ambulansa açılan ateş sonucu teknisyen boğazından yaralandı. Toplamda 4 kişinin yaralandığı öğrenildi; çok sayıda kişi de gözaltına alındı.

Dersim'de kepenkler kapatıldı, polise tepki gösterilerek "Şehid Namırın" sloganları atıldı.

HDP'li vekiller ve belediye başkanından oluşan heyet olay yerine gittiğinde, polisler havaya ateş açtı.

Yaralananlardan 32 yaşındaki Ayten Gülhan ertesi gün yaşamını yitirdi. Gülhan, Dersim Devlet Hastanesi'nde yapılacak otopsinin ardından binlerce kişinin katıldığı cenaze töreniyle toprağa verildi.

"Bir Olmazsak Tek Tek Öleceğiz"

Suriye'deki savaş halen sürmekte... Emperyalistlerin besledikleri cihatçı çeteler her gün farklı farklı yerler de katliamlarını sürdürüyor. Rojava'da, Şengal'de, Kobane'de, Haseke'de, Lazkiye'de istediklerini alamayan dinci çeteler, şimdi de Fua ve Kefarya'da Alevileri katletmeye başladı.

Bunun için Samandağ'da Abdullah Cömert Alanında toplanarak, bu katliamlara ve meclisten çıkan savaş tezkeresini protesto etmek için Entifadet Al-şabil Arabi'nin çağrısıyla bir basın açıklaması yapıldı.

Açıklamadan önce küçük bir yürüyüş yapmak isteyen kitle daha yürümeye başlamadan önlerini sivil polisler keserek bu açıklamanın yasal olmadığını ve dağılması konusunda uyarıya çalıştı. Ancak kitle bunları hiç aldırmadan polisleri bir kenara iterek yürüyüşlerine başladı. Yürüyüş biraz sürdükten sonra yine faşist polisler kitlenin önlerini kesti. Kısa bir tartışmanın ardından yürüyüşlerini Abdullah Cömert Alanında sonlandırarak basın açıklaması okundu.

Açıklamada "Suriye'yi emperyalistlerin desteklediği barbarlar kan gölüne çevirmiştir. Batının stratejik ortaklığı yapan Türk devleti, kendisine verilen görevleri de eksiksiz yerine getirmektedir. Suriye ve Ortadoğu halklarına dönük katliamların aralıksız sürdüğü, savaş politikalarıyla kadınların ve çocukların hergün öldürüldüğü günleri yaşamaya devam ediyoruz. Son olarak Fua ve Kefarya'da otuz bin Alevi ve Şii, cihatçı çetelerin kuşatması altında dünyadan tecrit durumunda yaşam savaşı veriyor. Suriye'deki çeteler biricik dostları AKP ile birlikte iki yeni dost kazanmıştır: MHP ve CHP de Suriye ve Kuzey Irak'a operasyon yapılmasına yetki veren bir yıllık tezkereye onay vererek, tezkerenin TBMM'den geçişine ortak olmuşlardır.

Halkımızı savaşa karşı harekete geçmeye, Fua ve Kefarya'nın sesi olmaya, katliamlara karşı örgütlü olmaya çağırıyoruz" denildi.

Eylem "Katil AKP İşbirlikçi CHP", "Suriye Halkları Yalnız Değildir", "Wahed Wahed Wahed Nihna Suriya Wahed (Bir Bir Bir Suriye ile biz biriz)", "Seccel Seccel 3na Arabi (Yaz Yaz Ben Arabım)", "Eskan Masirna Wahed Benenmut Wahed Wahed (Bir olmazsak tek tek öleceğiz)" sloganları atılarak sona erdi.

Mücadele Birliği/Samandağ

İNSANLIĞIN DEĞİL KAPİTALİZMİN BİTTİĞİNİN RESMİ

Ali Varol Günel

Minik Aylan Kürdi ve diğer çocukların cansız bedenleri Bodrum sahillerine vurmasaydı, insanlık bu sulara belki her gün her saat yaşanan büyük dramların farkında olmayacaktı. Göçmenlik sorunu tuzu kuru insanların gündemindeki uzak yerini korumaya devam edecekti. Yine ateş düştüğü yeri yakacak, bu sulara boğulan insanlar, gözlerden irak sessiz sedasız toprağa verilecek ve ancak yakınlarının gözlerinden akan yaşlarla uğurlanacaklardı. Belki bazılarının bir karış mezar yeri bile olmayacaktı.

Oysa şimdi öyle mi ya!? Bütün dünya "ölen" çocukların arkasından yas tutuyor. Medya kuruluşlarında Aylan'ın resimleri dolaşüyor; dünyanın "ileri gelenler"i açıklama üzerine açıklama yapıyor;herkeste bir suçluluk duygusu, herkeste bir günah çıkarma paniği... Gözyaşları sel oluyor; birden herkes bu olaydaki sorumluluk payının farkına varıyor; duyarlılık son zamanların en üst seviyesine çıkıyor vb. vb. İnsan bazen düşünmeden edemiyor, "meğer herkes insan hayatı konusunda ne kadar da duyarlıymış" diye..

Ama durun! Nihayet birisi çıkıyor ve o bildik politik katıllıkla bu olaya duygusal yaklaşamayacağını vadediyor. Nihayet emperyalist-kapitalist sistemin bir sözcüsü olaya "reel politik açıdan", "mantıklı" bakıyor! AB Dışişlikleri ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, kendisine bu konuda sorulan bir soruya çok sinirleniyor ve "siyasilerin duygusal tepki vermesinin beklemedesinden baktığını" söylüyor ve ekliyor: "şimiz mantıklı kararlar almak, istikrarlı olmak" diyor. Ve tabii bu sözleri duyunca bizim de sınırlarımız geriliyor ve bağıra bağıra "sizin mantığınız batsın, istikrarınız batsın! Çocuklar ölüyor, çocuklar...!" demek istiyoruz.

Evet çocuklar ölüyor ve onlar hala neyin derdindedir. Hala Avrupa göçmenlik yasasını tartışıyor. Bu sırada Macaristan sınırında göçmenler umutsuz bekleyişlerini sürdürüyor; burada ve Yunanistan sınırlarında baskı ve şiddete maruz kalıyorlar. İnsanların dramları televizyonlara, gazetelere yansıyor. Aklimıza büyük şairimiz Nazım Hikmet'in "insanlar ey neredesiniz?" sesleniş geliyor. Sahi, balina ölüleri kıyıya vurduğunda hareket geçen çevreciler, sivil toplum örgütleri vb neredeler? Çocukların öldü(rüldü)ğü yerde niye sesleri çıkmıyor? Ölen çocukların hangi milletten, dinden, ırktan olduğunun ne önemi var? Neden timsah gözyaşları dökmek yerine soruna acil çözümler aranmıyor.

Sakın kapitalizmin büyük açmazlarından biri burada yatıyor olmasın! Bu soruna kapitalist sistem içinde çözüm bulamayacaklarını bildikleri için herkes suç birbirinin üzerine yılmaya çalışıyor olmasın sakın! Emperyalist devletlerin sefahat içinde yaşarken, dünyanın geride kalan büyük çoğunluğunun sefalet içinde yaşadığı gerçeğinin kıyıya vurmuş olmasından duydukları tedirginliğin bir yansıması olmasın bu sessizlik fesadı? Sakın emperyalist efendilerin, dünyanın geri kalanının büyük göçler halinde üzerine gelişinden duyduğu paniğin sonucu olmasın. Sakın onları tatlı rehabetlerinden uyandıran milyonlarca insanın sessiz çığlığı olmasın! Sakın minik Aylan'ın kıyıya vuran ölüsünden dünyaya yayılan,ezilen ve sömürülen milyonlarca insanın hesap soran bakışları olmasın! Bugüne kadar yaptıkları talan ve sömürünün sonucunda ortaya çıkan tablonun korkunçluğu olmasın! Nedeni oldukları sonuçların onlardan üzerlerine birer hafta gibi yapışması olmasın!

TC cumhurbaşkanı RTE, "fotoğrafi görünce yıkıldım" diyor; "kendime insanlık nerede, insanlığın vicdanı nerede sularını sordum" diyor. Doğrusu ne cevap aldığı merak etmiyor değiliz; çünkü olayın en başta gelen faillerinden birisinin kendisi olduğunu bütün dünya biliyor. Suriye'de iç savaşçı kişikirtan, IŞİD çetelerini besleyerek Suriye'ye saldıran bizzat faşist TC devletinin kendisidir. Dolayısıyla Suriye'de, Kobani'de ölen her çocuğun kanında sorumlulukları var. Oradan göçmek zorunda kalan, evini yurdunu terk ederek kendini başka ülkelere topraklarına atan insanların yaşadıkları dramdan birebir sorumlular. "Tüm Batı dünyasının sorumlu olduğu"nu söylemek, bir hile bir aldatmacadır. Batısıyla doğusuyla tüm emperyalist-kapitalist sistem sorumludur. Büyük karlarından başka bir şey düşünmeyen şirketler sorumludur; şimdi salya sümük gözyaşı döken medya kuruluşları sorumludur; ama en başta Suriye'de iç savaşçı kişikirtanlar, oradaki insanlıktan çıkmış sürülere silah ve lojistik destek sunanlar sorumludur.

Baba Abdullah Kürdi açıklama yapıyor, çocuklarının nasıl ellerinin arasından kayıp ölüme gittiğini anlatıyor; daha önce başvurusunu kabul etmeyen Kanada'nın şimdi kabul etmesinin hiçbir önemi kalmadığını, artık Kobaniden ayrılmayacağını söylüyor; o sırada yanında bitmiş olduğu her halinden belli bir AKP milletvekili güya soruna sahip çıkıyor; güya ailenin acılarını paylaşıyor. Baba çıkıp dese ki, "siz değil misiniz 'Kobani düştü düşecek' diye sevinen, IŞİD'in bizim memleketimizde ilerlemesinden müthiş coşkuya kapılan" ne diyecek insan gerçekten görmek istiyor.

Göçmenlik sorununun önümüzdeki dönem boyunca daha da artıp, Amerika ve Avrupa'nın kıyılarını dövmeye devam edeceğini söyleyebiliriz. Emperyalist-kapitalist sistem yıkılmadıkça, kentle kır arasındaki, üçüncü dünya ülkeleriyle diğerleri arasındaki çelişkilerin ortadan kalkması, dahası azalması mümkün değildir. Avrupa, Amerika sınırlarında bekleyen bu insanların dramları kadar isyanlarının da büyüyeceği bir dönemden geçiyoruz. Artık dünyanın efendilerinin rahatının bozulmasına zaman gelmiştir. Timsah gözyaşları da onları kurtarmaya yetmeyecektir. Minik Aylan'ın kıyıya vuran cansız bedeni onların asla kurtulamayacakları kabusu olacak.

İŞİD, antik kent yok etme işi için Türkiye'den bir restorasyon şirketiyle el sıkıştı...

Zaytung

Ege'de ölen 11 mülteciye en çok üzülen yine Davutoğlu oldu: "Kim bu Suriye'deki iç savaşı körükleyenler ya!"

Zaytung

"Siz Savaşı Durdurun, Biz Zaten Gelmeyiz"

3 yaşında... Aylan Kurdi...

Göçmen sorununa kulak kesilebilmemiz için senin ölmen mi gerekiyordu... Minicik bedenle kumlarda se-reserpe yatman mı gerekiyordu, beşiğinde mışıl mışıl uyuman, annen başında ninniler söylemeliyken...

3 yaşında Aylan Kurdi...

Fotoğrafı çeken muhabir, "Yapabileceğim tek şey yerde yatan bedeniyle çılgını duyurabilmektir" diyor. Evet, minicik bedenden yükselen çılgınlığı duydu herkes... İki gündür herkes O'nu konuşuyor, O'nu yazıyor, O'nu çiziyor...

Göçmen sorunu O'nunla başlamadı, O'nunla da bitmeyecek... Ne kadar istesek de bitmeyecek...

On yıllardır sessiz çılgınlıklarını duymuyor kimse onların... Dünya çapında organizasyonlar kuruluyor, yar-

dımlar toplanıyor, "barış elçileri" onlar için kurulan kamptan kampa koşuyor... Dünyanın dört bir tarafında savaştan kaçan, halkından, topraklarından koparılan milyonlarca kişi yeni toprakları yurt ediniyor kendine...

Çok uzak olmadı, daha bir yıl önce sınırlarımızda Kobane'den göçüp gelenlerin dramlarına tanık olduk. Sınırdan geçerken katledilenler, sınırdan bekletilip işkence edilenler, sınırdan geçebilip kamplarda yer tür yoksunluk ve baskılara göğüs gerenler... Ya büyük şehirlere ulaşmayı başaranlar... Sokaklarımızı, caddelerimizi dolduran, günün her saati bizlere avuçlarını açanlar... Çocuklarına başını sokacak bir ev, bir lokma yiyecek verebilmek için sermayeye ucuz iş gücü olanlar... İkinci üçüncü eş olan ya da seks kölesi olarak pazarlanan, tecavüze uğrayan kadınlar... Merdivenaltı atölyelerde, inşaatlarda, madenlerde yok canları pahasına çalışanlar, çalışırken can verenler... Hiçbir kayıtları, evrakları olmadığı için ölümleri de doğumları gibi kayıtlara geçmeyenler...

Aylan Kurdi... O bebek bedeniyle hepimizin zihinlerine, yüreklerine sızdı... Sayıları 53 milyona varan mülteciye sadece bir tanesi O. Hegemonya için, rant için, pazar paylaşımı ve güç gösterileri için ülkeleri kan gölüne çeviren, ölen, öldürülenlerden biri olmamak için yollara düşen milyonlarcasından biri...

Akdeniz'de, Ege'de "medeniyetin beşiği" Avrupa ülkelerine sığınabilmek için bindikleri botlarda onar yüzer karaya vuranlar, Avrupa ülkeleri sınırlarında bölük bölük yürüyenler, Urfa'da, Suruç'ta kamplarda varolma savaşı verenler...

Bugün Macaristan-Avusturya sınırında yaşananlar, Akdeniz'de ölümler mültecileri dünya gündemine getirdi yeniden. Halklara savaş, ölüm, açlık yağdıranlar, vatanlarından ettikleri halklar için timsah gözyaşları döküyorlar. Katiller sürülerini besleyen, eğiten, donatan, her tür silah ve mühimmat yardımı yaparak bunları halkların üstüne salanlar, Afganistan'da, Irak'ta, Suriye, Mısır, Yemen'de, Libya'da... insanlara yaşam hakkı tanımayanlar, sokaklara döktükleri milyonlar için yardım kampanyaları düzenliyor.

Bir taraftan halkları topraklarından sürerken, diğer taraftan halkları "sığındıkları" ülkelerde de "ucuz iş gücü", "dilenci", kısaca "fazlalık" a dönüştüren sermaye, diğer taraftan yerel halkları onlara dair kıskırtmayı ihmal etmiyor. Sermaye bir taraftan göçmen karşıtı faşist yasalar çıkartmaya çalışırken, yoksulluk ve işsizlikle halkları birbirine düşman ediyor, mülteci kamplarına faşist saldırılar, dövülen çocuklar, yaşanan mahalle kavgaları ve linç girişimleri, günlük olaylar haline getirilmeye çalışılıyor.

Avrupa'da yükseltilmeye çalışılan göçmen karşıtı Pegida eylemlerinden, kendi topraklarımızda yaşanan "Suriyeli düşmanlığı" emekçi halklar arasında yer bulamıyor. Dün Türkiye halklarının Suruç'ta mülteci kampları ile dayanışma örneklerinden, bugün Avrupa halklarının göçmenlerle dayanışmasına kadar sayısız örnekler...

Bugün ekranlarımızda izlediğimiz şey, Macaristan'dan Avusturya'ya, oradan Almanya'ya yürüyen sayısı bini aşan mültecinin dramı... Geçtiğimiz günlerde Macaristan sınırını geçerken saldırıya uğradıklarını izlediğimiz göçmenler, bugün Macaristan'dan çıkıp Almanya'ya ulaşabilmek için Avusturya üzerine yürüyor. Trenle yolculuk yaparken güzergahın Macaristan'da bulunan mülteci kamplarına yönelmesini protesto eden halklar Avusturya'ya yürüyerek giderken, tüm dünya halklarının ekranlarına yansıyan görüntülere imza atıyorlar.

Bir bilgi notu. Mültecilere ilişkin, ülkelerin imzalanmış olduğu Dublin Anlaşması, mültecinin ilk ayakbaştığı AB ülkesinde sığınmacı olmasını öngörüyor. Bu nedenle, göç eden halklar, kendisine en iyi koşulları sağlayacak olan ülkeye ulaşmadan herhangi bir ülkeye giriş yapmak, kampa gitmek istemiyorlar.

Sadece ve sadece yaşayabilmek, hayatta kalabilmek için yapılan bu yolculuk, elbette halkların dayanışmasıyla karşılanıyor. Macaristan ve Avusturya emekçi halkları, yaşama yürüyen halklar için yollara yiyecek ve içecekler yığıyorlar, onları yalnız bırakmıyorlar. Sermaye ayırmaya düşmanlaştırmaya çalışsa da, emekçi halklar buna prim vermiyor.

Ailesiyle Suriye'den kaçan 13 yaşındaki Kenan'ın Macaristan sınırında söyledikleri, tüm bu sorunların kaynağını ve çözümünü ortaya koyar nitelikte: "Siz savaşı durdurun, biz zaten gelmeyiz"

Aylan Kurdi Toprağa Verildi

Hepimizin zihinlerine yüreklerine kazındı o görüntü... Yaşayabilmek umuduyla çıkılan o yolculukta sahile vuran minicik bir beden... Aylan...

3 yaşındaki Aylan ve abisi Galip'in minik bedenleri, bugün Kobane'de toprağa verildi. Miniklerin korkmasına gerek yoktu, anneleri yanlarında idi... Onlarla birlikte can veren anneleri Rihan Kurdi de onların yanına toprağa verildi...

Muğla'nın Bodrum ilçesinden Yunanistan'ın Kos Adası'na geçmeye çalışırken, boğularak can veren Aylan, Galip ve anneleri Rihan Kurdi'nin cenazeleri Koba-

né'de Şehit Dicle Mezarlığı'nda düzenlenen törene toprağa verildi. Törene Kobanê Kantonu Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Enver Muslim ve HDP'li milletvekilleri katıldı.

Kobanê Sınır Kapısı'nda cenazeleri teslim alan kitleye eşlik eden Muslim, "Kobanê'yi nasıl çocuk, kadın, yaşlılarıyla savunduysak, teröre karşı dimdik durduysak, öyle savunmaya da devam edeceğiz. Bu direnişte herkes seferber oldu ve büyük bir zafer elde edildi. Bundan sonrada herkes Kobanê için desteklerini sunmaya devam etmeli. Kobanêliler artık yurtlarına geri dönmelidir. Kobanê tamamiyle özgür bir yer. Biran önce herkes Kobanê'ye dönmeli ve yaşamlarına burada devam etmelidir" dedi.

Minik göçmenlerin bedenleri sloganlar ve ağıtlarla toprağa verildi.

Utanc Verici Bu Sessizliği Kiralım!

Günler ağır, günler ölüm ve saldırı haberleriyle geliyor... Kürdistan yangın yeri... Cizre'den, o kuşatmayı kırarak gelen haber kırıntıları faşizmi en açık haliyle gözler önüne seriyor. Daha düne kadar, bizimle anılan sokaklara faşistler çıkma cesareti gösterebiliyor, Tuzluca'yı gibi mahallelere yürüyüş yapabilme cüretini gösteriyorlar. Çocuklar ölüyor... Kürt halkının, Kürdistan'da gösterdiği cüret ve atılıma karşı çaresiz kalan faşizm, Türkiye'de saldırıyor. Sessizliğimizden cesaret alıyor.

Utanc Verici Bu Sessizliği Kiralım!

Süslü püslü sözlere, uzun uzun konuşmalara gerek yok. En yalın, en açık dayanışmayı gösterme vakti. Masa başında, durgun zamanlarda değil; Kürdistan yangın yeri, mevsimlik işçiler linç edilirken, Kürtçe konuştuğu için insanlar ölüren Kürt halkının yanında olma vakti. Özyönetimlerle, hendeklerle, sokağa çıkma yaşağını genci, yaşlısı, kadını, erkeği her şeyi göze alarak tanımayan, faşizme meydan okuyan Kürt halkının mücadelesine omuz verme vakti.

Utanc Verici Bu Sessizliği Kiralım!

Her şey alabildiğine açık ve net bir şekilde ortada. Devrimci bir halk faşizme karşı özgürlük savaşı veriyor ve en çok ihtiyaç duyduğu zamanda destek bulamıyor. Bunu yaratmalıyız, yalnız olmadıklarını göstermeliyiz. Kürt halkıyla birlikte mücadele etmeliyiz. Fiili olarak işlevsiz, anlamsız meclisi, sandığı bir yana bırakın; her gün yayınlanan anket sonuçlarını yırtın, atın. Şimdi, anti-faşist yürüyüşler örgütleme vakti. Faşizmin Kürdistan'da her yaptığıın burada bir yankısının olacağını gösterme vakti. Faşist saldırılara karşı devrimci dayanışmayı gösterme vakti. Yüklü, devrimci gençliğin, öğrenci gençliğin omuzlarında. Bunu hem Kürt halkına, hem Pirsus'ta (Suruç) ölümsüzleşen siper yoldaşlarımıza borçluyuz.

Utanc Verici Bu Sessizliği Kiralım!

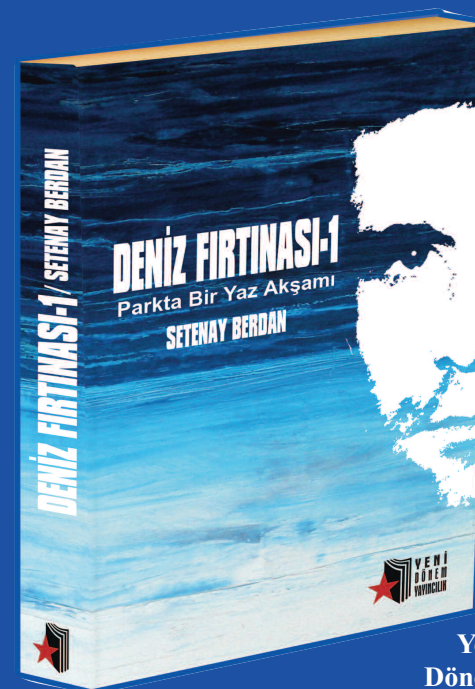
Kürt Halkı Yalnız Değildir!

Katliamlara, Saldırlara Karşı Sessiz Kalma, Mücadeleyi Yükselt!

Devrimci Öğrenci Birliği / DÖB

DENİZ FIRTINASI – 1

Parkta Bir Yaz Akşamı
Setenay Berdan

yücesini yaşayıp da şimdi Denizlerin nefes almadıklarını bilmek dayanılır gibi değildi. Ama acıdan da, kahrından da büyük iddiaları vardı, birlikte verilen sözler, haykırılan yeminler, göz göze gelip 'Sonuna kadar yoldaş!' diyebilmenin bitimsiz kıvançtı."

.....
1. cildini yayımladığımız elinizdeki kitap, bir "tarih kitabı" değil. Sıradan bir "anı kitabı" da değil. Anı, roman ve tarihsel anlatıyı birleştirmeyi başaran bir çalışma. İle de bir sınıflandırma yapılacaksa, bir anı-roman. Gerçek ve kurgu karışımı bir eser. Bu yönüyle kişiler hem gerçek, hem hayal ürünü. Keza olaylar da öyle. Roman tarzının kaçınılmaz sonuçları doğal olarak.

Çalışmanın başarılı yönlerinden biri, devrimci yaşamı tüm canlılığı içinde yansıtmayı başarabilmesi. Çokça tanık olduğumuz "asik suratlı görev adamı" devrimciler klişesine rastlamak mümkün değil burada. Ne de süper kahramanlara! Alabildiğine sade, yaşamı ve mücadeleyi aynı doğallığı içinde sürdüren insanlar çıkacak karşımıza. Gülen, ağlayan, öfke duyan, sevinen... Bizden, içimizden birileri olacak hep. O dönemi yaşamış olanlar kendilerini bulacaklar, kuşku yok.

Yine o dönemin insanları pek çok eksikler bulacaklar kitapta. Özellikle olaylara, olaylarda yer alan (ve ne yazık ki unutulmuş) kahramanlara dair. Hatta kimi yerde tümünden "atlanmış" insanlar ve faaliyetler yüzünden üzülenler olacaktır. Ama başta da söyledik ya, her tanıklık tek yanlışlıkla maluldür.

...
Kitap üzerine söylenecek daha çok şey var kuşkusuz, ama, hep söylediğimiz gibi... YÜRÜYELİM!

Yeni Dönem Yayıncılık Ltd.Şti.
Eylül 2015
406 sayfa
İletişim:
0 212 533 32 57
www.mucadelebirligi.com
info@mucadelebirligi.com
mucadelebirligi@gmail.com

Denizlerin kurduğu THKO'dan bugüne Leninist Parti'nin tarihini anlatan romanımız Deniz Fırtınası'nın 1. Cildi Parkta Bir Yaz Akşamı çıktı

"Ve bir 6 Mayıs sabahı haberlerin en acısını aldıklarında öfkeden çıldırdılar. Dünyayı parçalamak, geri kalan ne varsa küle çevirip yok etmeyi dilediler. Mirasların en temizini, amıların en sıcakını, yoldaşlığın en

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Dağlica saldırısının ardından söylediği "400 milletvekili olsaydı durum böyle olmazdı" sözünü, "Biz o arkadaşları terörle mücadelede etkin bir birim olarak eğitmek için kullanacağız" diyerek açıkladı.

Zaytung

Ethem'in Katili Serbest

Gezi Ayaklanmasında vurulan Ethem Sarısülük'ün katili polis Ahmet Şahbaz tahliye edildi, ailesi aynı gün polis tarafından "sizi de Ethem gibi yaparız" denilerek tehdit edildi...

Şaşırtıcı değil artık hiç bir şey. Ama yine de yoldaş Lenin'in onyıllar önce yaptığı uyarıyı hatırlamakta fayda var:

"Mahkeme bir iktidar organıdır; liberaller bunu bazen unutuyor, ama bir Marksistin bunu unutmaması suçtur"
V.I.Lenin

SÖKÜYOR KAUGANIN ŞAFAĞI

"Biz yenilirse kalker yine deniz , onlar yenilirse sonları olur!"

Fidel Castro Ruz

Türkiye topraklarında, devrimci mücadeleye atılan her gencin bilincine ağır bir sis perdesi çeken başarısızlık dolu olaylar anlatılır, durulur. Devrimi Denizler, Mahirler, İbrahimler yapamadı, biz mi yapacağız? Sonra 80'lerin devrimcileri sözü alır. Yaptıkları "büyük işleri" anlatırken dönemin devrimci dalgasını da arkalarına alarak "bizden daha fazla ne yaptınız ki devrim olsun" diye devam ederler. Mesela günümüze gelince ihtiyaçlar "farklıdır" artık. İhtiyaçlar "farklı" olunca çözüm de parlamenter, yasal mücadeleden öteye gidemiyor tabii. Artık bu nakaratları fazlasıyla dinledik. O dönem verilen mücadeleden ders çıkarmak nasıl boynumuzun borcuysa o dönemi aşmak da boynumuzun borcudur. Bu nedenle bu kişilere yaptıkları için teşekkür ederken, dileğimiz bir an evvel devrimin yakasından düşmeleri olacaktır.

Yazıya neden böyle başladık dersiniz, İvan Popov'un ünlü eseri "Kavganın Şafağı" tam da bu sorunu hedef alıyor. Yazımızdaki esas amaç, kitabın anlattığı 1905 Rus Devriminin ardından 1908-1910 yıllarında yaşanan gerici dönemdeki Bolşevik Parti'nin "dönemin ihtiyacını" yasal parlamenter mücadele olarak koyan Menşeviklere karşı verdiği mücadelenin deneyimlerinden yararlanarak, günümüzün menşeviklerine karşı daha etkili savaşımlar verebilmektir.

Tarihin sarkacı 1905 yılını vurgunda Rusya, sanayi kentleri başta olmak üzere yüzbinlerce işçinin katıldığı grevlerle sarsılıyordu. İşçi sınıfının yanı sıra yoksul köylüler de toprak işgaline başlamıştı. Halklar hapishanesi olan ülkenin ezilen sınıfları kendi öz deneyimleriyle derin bir değişim yaşıyordu. Ancak çarlık işçi ve köylülerin saldırılarıyla yıkılamamış ve devrimci güçler yoğun bir baskı altına alınmıştır. 1907'nin sonlarına doğru grevcilerin sayısının azalması, köylü eylemlerinin durgunlaşmasıyla çarlık saldırılarını

arttırır. Sürgünler, tutuklamalar, infazlar, yasaklar had safhaya ulaşmıştır. İşte bu şartlar altında Bolşevikler 1905'in yolundan gitmeye çabılıyor ve önündeki sapma akımla mücadele etmekte zorunda da kalıyordu.

Bir yanda sadece illegal mücadeleyi savunarak kitlelerden kopan "otzovistler", diğer yanda legal mücadeleyi temel alan "menşevikler" zehirli fikirlerini ezilen sınıfların saflarına taşımaya çalışıyorlardı. Kitap, devrimde ısrar eden Bolşeviklerin açık ve kapalı çalışmayı birleştirme çabalarını gözler önüne seriyor.

Bütün bunlar yaşanırken işçilerin sorunları üst üste binecek derinleşir. İşçiler bu sorunların ağır yükü altında 1905'in özgürlük hissini içlerinde duyuyor ve o günlerin tekrar yaşanması hayalini kuruyorlardı.

Diğer partiler 1905'i bir yenilgi olarak mahkum ederken, yaşanan olayların ardından politik olarak mahkum ederken, yaşanan olayların ardından politik olarak düzen sınırlarına çekiliyorlardı. Bolşevikler ise yaşananların devrim mücadelesinde bir dönüm noktası olduğunu ve edinilen deneyimlerin ışığında daha sağlam bir partinin oluşacağını; devrimin çok daha güçlü bir şekilde yolunda ilerleyeceğini ortaya koyarak, çalışmalarını yoğunlaştırır. İşçi hareketinin bastırılmasıyla, küçük burjuva unsurlar devrimden uzaklaşmış ve devrim hareketi yüklerinden kurtulmuştur. İşçiler kendi kurtuluşlarını Lenin'in partisinde bulurken, tasfiyecilik akımlarında farkına varır. Elbette ki bu, her bir Bolşevik kadronun ısrarlı, cesur ve fedakar çalışmaları sonucunda olmuştur.

Leninistlerin çalışmasını odağı fabrikalardır. İşçilere ulaşabilmek, fabrika komitelerini tekrar kurmak için her yolu denemeye hazırdırlar. Çarlık polislerinin tüm baskılarına rağmen işçilerin iş çıkışı fabrika önünde iki dakikalık propagandalar planlarlar. Bu iki dakikaya ne mi sığdırırlar?

Pavel işçilere sesleniyor: Yoldaşlar sırtımızı yere getirebilecek ya da bizi durdurabilecek hiçbir güç yoktur; zaman sessizce akıp gitmiyor, dünyada her

şey bizim için çalışmakta; astığı astık kestiği kestik bir yönetime pabuç, biz devrimciler yedi canlı insanlarız, partimiz yaşıyor, sapaşğlam ayakta ve arkasından polis kovalaması başlar.

Kadrolar sınıfa ulaşmaya çalışırken, ideolojik-politik çalışmalara da önem veriliyordu. Politik kargaşanın yaşandığı, tasfiyecilik dalgasının işçi sınıfı kıyılarına çarptığı bugünlerde, kadroların ideolojik-politik gelişmişliği sınıfın mücadele hatının belirtmesinde hayati önem kazanıyor. Aynı zamanda işçiler değişim, dönüşüm ve öğrenme isteğiyle dolmuştur. Bu ihtiyaçları karşılayacak olan da partinin kendisi olacaktır.

İhtiyaçların ve sorunların benzer olduğu günler yaşıyoruz.

Bizler de Gezi'nin ve 6-8 Ekim serhıldanı'nın gençliği olarak faşizmin yoğun baskısı altında her geçen gün yeni katliamlar, baskılar yaşarken; yaşananlara gerçek cevabı verememenin ağırlığı altında öfkemizi biliyoruz. Yaşananlar, burjuvazinin güzsüzlüğünü gösteriyor. Tüm bu vahşete rağmen, hava işçi ve emekçilerinden

yana esiyor. Gezi bitti, söndü diyenlere inat, ezilen tüm sınıf ve halklar Bursa'dan, Artvin'den, Gazi'den, Silopi'den sokaklara akıyor. Biz gençlere düşen "dönemin ihtiyacını" parlamenter mücadele olarak koyanlar, devrimin güçlerini burjuvazinin ahırına hapsedmeye çalışanları teşhir edip, devrimin nasıl da boy verdiğini inatla açıklayıp, buna uygun pratik hazırlıkları yapmaktır. Devrim ancak iç savaş kazanılarak gerçekleşecektir. Kuru barış söylemleri, Sıriza gibi yerle bir olacaktır.

Kavganın Şafağı, Türkiye ve Kürdistan topraklarında kan, revan içinde sökerken; Gezi ayaklanması ve 6-8 Ekim Serhıldanı, Rojava Devrimi'nde olduğu gibi birleşecektir. Amara Kültür Merkezindeki SGDF'li yoldaşlarımızın kanı birleşik devrimimizin mührü olmuştur. Barış ancak demokratik halk devrimiyle gelecektir. Zafer hallerine duracağımız günler yakın...

Özgürlük savaşında düşenler ölmez!

YA DEVRİM YA ÖLÜM!

SINANDIĞIMIZ GÜNLER

Umut Güneş

Şu an hissettiğimiz duyguları muhtemelen yıllar önce Hitler faşizmi karşısında Avrupa'nın ve dünyanın bütün komünistleri de hissetmişti. 1933'te Alman işçi sınıfı ne hissediyorsa bizde aynısını hissediyoruz. Nasıl olur da insanlığın gördüğü bu en vahşi iktidarı engelleyememiştik. Nasıl olur da bilincimiz körelmiş, belki de korku ele geçirmişti... Nasıl olur da sessizce köşemizde durmak bize yeterli gelmişti. Nasıl olur da sözlerle karşı çıkmak görevimizi yerine getirmek olmuştur. Nasıl olur da sonrasında ödeyeceğimiz bedelin büyüklüğünü bile bile, o ilk bedeli ödeyememiştik?

İşte bugün gördüğümüz şovenist histeri, faşizmin azgın saldırısı karşısında daha fazlasını yapamamak bir devrimci açısından ne kadar zor ve dayanılması güç bir durum. Burada politik değerlendirmeler yetersiz kalıyor. Burada sözler gerçek anlamda önemini yitiriyor. Burada önceki anların görevini yerine getirememiş olmak ve bundan doğan çaresizliğin nasıl yüreğimizi sıkıştırdığını hissetmek sadece öfke uyandırıyor! Öyle ki düşmanımızın dahi bu duyguyu hissetmesini istemeyiz!

Bir devrimci, devrimci mücadelenin dışında nedir ki! Eğer bu saldırı dalgasını durduramaz ve en nihayetinde yok edemezsek varacağımız sonuç budur! Bunun dışında aklın ve mantığın kabul edebileceği bir şey yok! Eğer öneriler sessizlikle karşılanıyor ve başlar eğik oluyorsa, mantığın dayanılmaz söylemlerini yürek kabul etmiyor demektir. Yürek başka bir şey söylüyor ve o an hızla yaklaşıyor demektir.

Burada pratik görevlerden bahsetmiyoruz. Sadece insan kalabilmenin son barikatlarını sonuna kadar korumaktan ve ilerlemekten bahsediyoruz. İdealilerimizi gerçekleştirmek için yapacağımız başka ne var? Bugün sessizlik içinde kaybolursak, kalabalıklar içinde sesimizi duyan olmaz!

Hayır! Bir savaşçı tüm olanakları tükendiğinde ve sessizlik ona rahat bir yaşam vaat ettiğinde dahi, o, bunu kabul etmeyecek ve silahına sarılacaktır. Çünkü silah onun son sığınağıdır. Bilincinin ve yüreğinin bir parçasıdır.

İşte Kürt halkıyla yazgımızın birleştiği nokta burası. Zaferlerinin ortağı olabildiğimiz kadar, acılarının da ortağı olabilecek miyiz? 'Zafer' lafını duyunca seçimleri aklına getirenler hemen söküp atın! Kastettiğimiz o uğursuz oyun değil. Kastettiğimiz devrim yangınına büyüttüğümüz mücadele alanları, sokaklar ve faşizmle yürütülen amansız mücadelelerdir.

Bugün komünistlerin sinandığı gündür. Yıllar yılı hatırlanacak bir sınav. Soru şu: Yıllar sonra anımız ak, başımız dik mi anacağız bu günleri yoksa sıkıntıdan patlayıp, başımızı dahi kaldıramadan ve gözlerimizi kaçırarak mı anacağız? İşte bir komünistin bugün kendisine sorması gereken devrimci soru budur!

"Mücadele her zaman erken bir zafer vaat etmez, ancak savaşçı, uğruna baş koyduğu mutluluk ülkesine kavuşacağından emin olmadığında bile yeniden ve yeniden atağa geçer."

(Ateşi Çalmak, 5. cilt, sf. 50)

Soma Duruşması Üzerine

13 Mart 2014'de meydana gelen Soma maden katliamının "duruşmasına" 18 Ağustos tarihinde devam edildi. Akhisar'da ağır ceza mahkemesi haline getirilen salonun bulunduğu parkta duruşma öncesi ilk dikkatimizi çeken şey katliamın azlığı idi. Soma'da katliam sonrası sözde örgütlenme çalışması sürdüren DİSK ve ona bağlı Dev Maden Sen'den hiçbir "sendikacı", yönetici ya da işçi temsilcisi yani kendisini sınıftan yana sendikacılar olarak lanse edenler, sendikacı "Güç" birlikleri vs. ortalarda görünmüyorlardı. Soma'da ilçe tarihinin en büyük mitingini yapmakla övünenler ülke tarihinin en büyük işçi katliamının duruşmasında taraf olma duruşmasında bile bulunmadılar.

Kendilerini "işçi komiteleri"ni kurmaya adanmış iddia edenler ise katliam sonrası büyük bir öfke ile mevcut teslimiyetçi sendikal anlayıştan koparak yeni örgütsel dinamikler ortaya koymaya çalışan Somalı maden işçilerinin militan bir hatta gelişebilecek olan bu sürecini kişisel egolarına feda ettiler. Başlangıçta büyük bir coşku ile çalışmaya katılan işçiler, gelinen noktada mevcut sendikalarına olduğu kadar Dev Maden Sen'e de tepkili hale geldiler. Komiteleri sendikaların alt organları ve kendilerini yönetimlere taşıyacak araçlar olarak gören anlayış bugünlerde bir dernek çevresinde "muradına ermiş" görünüyor. Sınıfın ekonomik mücadelesini işçi sınıfının kendi iktidarı için mücadelesinden ayrı tutmakta kararlılık gösteren bu anlayış, ekonomizmin siğ sularında gemiyi karaya oturtmayı becerdi.

Biz yine mahkemeye dönelim. Salonun dışında yüzlerce sivil, resmi ve çevik kuvvet polisi ile "güvenliği" sağlayan devletin içeride de koltukların en ön iki sırasını protokol olarak çevik kuvvete vermiş olduğunu gördük. Duruşma salonuna tutuklu sanıkların girmesi ile madenci aileleri tepkilerini ortaya koydular "Katiller!", "Geceleri nasıl uyuyorsunuz!", "Siz de evlatlarımız gibi yanın!". Alt kademe mühendislerin savunmaları esnasında tepkiler durmadı, Soma Holding patronu Can Gürkan savunmaya başlayınca öfke ve tepkiler daha da yükseldi.

Duruşmaya ara...

Arada demekçi beyimiz telaşlı, "böyle yaparsanız mahkeme görülemez!" diyerek aileleri dolaşiyor. Acaba beylerimiz mahkemenin nereye varmasını bekliyorlar? "Adil" bir yargılamaya ile "mahkum" edilmelerini mi yoksa? Adalet yerini nasıl bulacak? Hukukta adalet, kavram olarak da pratik olarak da taraftır. Yaşanılan sorunlarda üçüncü bir unsurdan "tarafsız" bir duruşla hakkaniyetli bir çözüm üretmesi beklenilir. Kişisel sorunlar sözkonusu olduğunda bile ürettiği çözüme kuşkuyla bakılan bu organların iki karşıt sınıfı ilgilendiren olaylarda şaşı bir gözle bakacağı açıktır. Toplumların karşıt sınıflara bölündüğü, uzlaşmaz çelişkilerin ortaya çıktığı anı "sınıf savaşlarının tarihi" olarak ortaya koyduktan sonra bu karşıt sınıflar arasında gerçekleşen kavganın herhangi bir anına arabulucu, sorun çözücü gibi bir unsur yerleştirilemez. Proleterlerle kapitalistler arasında sınıflar üstü bir organ yoktur. Devlet sermayenin devleti ise onun var ettiği tüm kurum ve kuruluşlar da sermayeye hizmet için vardır ve onların hakim sınıflara hizmette kusur edeceğini düşünmek en hafif tabiri ile politik körlüktür. Üstelik katliama maruz kalmış olanlara tepki vermemelerini salık vermek uzlaşmacılığın dibine varmış olmaktadır.

Gördük ki Can Gürkan da savunması boyunca iki karşıt sınıfın karşı karşıya geldiği bu salonda burjuvazinin sınıf tavrını ve tarzını çok net şekilde ortaya koydu. Savunmasının ana eksenini milyonluk yatırımlar ve bu yatırımların neredeyse tamamını kapsayan üretimi arttıracak araçlar oluşturmaktaydı. Can Gürkan burjuvaziye uygun bir kıvraklıkla çubuğu terse bükerek, tüm bunların iş güvenliği için yapılan yatırımlar olduğunu iddia edecek kadar rahattı. Kendisi de bir burjuva olarak bu kan ve katliam düzenini o kadar haklı görmektedir ki savunması boyunca kendilerinin gerekli tüm önlemleri aldıklarını iddia etti. Bir eksiklik oluştuysa da bunun şirketten değil alt kademelerin eksik davranışından kaynaklanacağı anlattı. Öyle ya, sermaye üretime ve onun düzenli bir şekilde yükselmesine bakar. Bu da 2017 sonunda çıkarılması planlanan kömürün katliamın yaşandığı tarihte neredeyse çıkarılmış olmasıyla gerçekleşmiştir.

Sermaye sınıfı için asloan kârdir, gerisi lafi güzaftr.

"Bu işin fitratında bu tür kazalar vardır" diyen anlayışın her gün birçok işyerlerinde yaşanan iş katliamlarını olağan görmesi ve gösterme çabası anlaşılır. Onlar değil mi ki "gölgesini satamayacağı ağacı keserim" diyerek Gezi Parkı AVM yapmaya çalışan... Karadeniz'de on binlerce ağacı katledip doğal su kaynaklarını kurutan ve sellere neden olanlar, Kürdistan'da yakılmadık orman, bombalanmadık dağ bırakmayanlar yine onlardır. Sermaye kendi harami saltanatını sürdürmek için bütün katliamları hak görmüştür ve görecektir. Bizler açısından bakıldığında asloan işçi ve emekçilerin tüm bu yaşananlar karşısında neyi hedefleyeceğidir. Bu katliamları onların zemininde kabul edip "bari adil yargılamayı" mı diyeceğiz, yoksa işçi sınıfının tarihin en devrimci sınıfı olmaktan gelen cüretini iktidar hedefine mi çevireceğiz. Yolumuz Kürdistan dağları kadar sarp ve temiz, Ege'nin denizi kadar açık ve berraktır.

Yüzümüzü işçi sınıfına ve ezilen halklara döndüğümüz sürece engelleri aşacak, Leninist safları sıklaştıracaktır. İşçi sınıfı iktidara yürüdüğünde 26 yıl önce 1 Eylül'de yükselen gür ses hedefine varacaktır.

Cüretine bin selam olsun senin.

Devrimci İşçi Komiteleri İzmir

Liman İşçileri Greve Çıkıyor!

Liman- İş sendikasına bağlı Devlet Demiryolları çalışanları, Mart ayından beri süren Toplu İş Sözleşmesindeki uyuşmazlık ile ilgili olarak 3 Eylül günü greve çıkma kararı aldılar.

Alınan grev kararının uyuşmazlık maddeleri;

1) TCDD ve bağlı iştiraklerinden; (İzmir'de İZBAN, İstanbul'da Marmaray, Metro vb) Liman iş üyesi işçilerin ücretsiz faydalandırılması.

2) Permi hakkının aileleri ile birlikte yılda 5'e çıkarılması

3) GMŞ (Ağır ve yıpratıcı işlerde çalışmayı ve devami teşvik tazminatı) çalışanların tamamının %16'ya çekilmesi

4) GMŞ (Ağır ve yıpratıcı işlerde çalışmayı ve devami teşvik tazminatı) operatörler için (yıpranma payı) mevcut + %15 (%15 + %16) olması

5) 1993 öncesi ve sonrası işe girenler arasındaki ücret farkının ortadan kaldırılması (eşitlenmesi)

6) Kayınvalide ve kayınpederin ölümleri durumunda işçilere 5 gün ücretli izin verilmesi.

7) Toplu İş Sözleşmesinin zararların tazmini başlıklı 109. maddesinde düzenleme yapılması.

8) Teknik Müdürlük (Bakım Personeli) çalışanlarının haftalık çalışma düzenlerinin (haftada 5 gün olarak) korunması (TCDD'nin 6 günlük çalışma teklifine karşılık).

9) Tatvan- Vangölü Feribot Müdürlüğü'ndeki işçileri kapsayan eski sözleşmenin Liman-İş sendikasının taraf olduğu sözleşmeyle birleştirilmesi."

olarak duyuruldu.

Liman İş Sendikası İzmir Şubesi ile yaptığımız görüşmelerde İzmir'de gece saat 00:00'da limanın durdurulacağı ve sabah 08.00'da Liman Yemekhanesi önünde çadır açılacağı, grev kırıcılığına karşı nöbet tutulacağı, patronla bugün son görüşmenin yapılacağı, greve 620 işçinin çıkacağı ve işçilerin kararlı olduğu bilgilerini edindik.

Mücadele Birliği İzmir

Liman İş Grevi Kazanıldı

TCDD'ye bağlı İzmir ve Haydarpaşa Limanları ile Vangölü Feribot Müdürlüğünde çalışan Liman-İş üyesi işçiler, 2 Eylül gecesi saat 00.00 itibarıyla greve çıktı, Haydarpaşa'da işçiler 00.00 vardiyasına girmedi.

Ancak sabah gelen haberle işçiler, taleplerinin kabul edildiğini ve grevin kazanıldığını öğrendiler. Liman-İş Sendikası twitter hesabından yaptığı açıklamada "Grevimiz kısa sürede kazanımla sonuçlandı. Limanların durmasının ardından işveren taleplerimizin %90'ını kabul etti." dedi.

Sendikanın açıklamasının ardından grev pankartları kaldırıldı ve sabah vardiyasındaki işçiler işbaşı yaptı.

Liman-İş yazılı bir açıklama yaparak, "TCDD Haydarpaşa ve İzmir Limanları ile Vangölü Feribot Müdürlüğü'nde çalışan üyelerimizi kapsayan 26. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerimizin uyuşmazlıkla sonuçlanmasının ardından 03.09.2015 saat 00.00'da Haydarpaşa ve İzmir Limanları ile Vangölü Feribot Müdürlüğü'nde greve çıkan Sendikamız, aynı zamanda TCDD Genel Müdürlüğü ve bağlı olduğu işveren sendikası TÜHİS yetkilileri ile görüşmelere devam etmiş ve görüşmeler neticesinde 03.09.2015 saat 04.00 civarında taleplerimizin neredeyse tamamının karşılanması sonucu 26.

Dönem Toplu İş Sözleşmesi'ni imzalamış ve grevi sona erdirmeye karar almıştır" dedi.

Sendikanın açıklamasına göre elde edilen haklar şöyle:

1. Yapılan görüşmelerde Kamu Çerçeve Protokolü'nde verilen zamlara ek olarak limanlarda çalışan mekanik vasıta operatörlerinin ücretlerine %10, Vangölü Feribot İşletmesi'nde çalışan üyelerimizin ücretlerine ortalama %12 zam yapıldı.

2. Liman işçisinin en büyük sorunlarından ve işyerindeki işçiler arasındaki ayrımcılığın ücret anlamında en somut örneği olan 1993 öncesi ve 1993 sonrası işe girenler arasındaki ücret farklılığını gidermek adına protokol yapılacak.

3. İşyerinde meydana gelen kazalardaki maddi hasar bedellerinin işçilere rücu edilmesi ile ilgili "Zararların Tazmini" başlıklı TİS maddesinde Liman-İş talebi doğrultusunda düzenleme yapılmasına karar verildi.

4. Sosyal izinler 3 gün arttırıldı.

5. Aşçıbaşısı tazminatı Toplu İş Sözleşmesi'ne eklendi.

Ağustos Ayında 158 İş Cinayeti

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Ağustos ayı iş cinayetleri raporunu açıkladı.

Milyonlarca işsiz olduğu ve her yeni gün yeni işten atılmaları yaşandığı Türkiye'de 158'in üzerinde işçi hayatını kaybetti, bu kayıtlara geçen ve basına yansıyan rakam...

İşçiler en çok tarım, inşaat ve taşımacılıkta işkollarında can veriyor... Ağustos ayı fındık mevsimiydi. Yaşamın yitiren 39 emekçinin 12'si fındık işçisi ya da fındık bahçesi olan çiftçiydi. Bunun dışında da inşaatlarda ard arda iş cinayetleri yaşandı. Bu ay Gebze-Orhangazi-İzmir Otoyolu Projesi, Maltepe Turckcell akıllı binası, Ankara Büyükşehir Belediyesi metro istasyonu, Samsun SGK İl Müdürlüğü, Ankara Oran One Towers AVM ve Menemen'de viyadük inşaatında yaşandı iş cinayetleri...

Taşımacılıkta tır, kamyon, yolcu otobüsü ve taksi şoförleri ile motokuryeler, nakliye işinde çalışanlar için ölüm ayı oldu... Konaklama, eğlence sektöründe ise Antalya ve Ankara'da işçi ölümleri yaşandı... Enerjide ise Konya Meram EDAŞ arıza bakımından üç işçi can verdi...

Diğer yandan yaşanan çatışmalarda da işçiler kurşunlara hedef oldular. Ağrı'da Orhan Aslan, Muhammet Aydemir ve ismini öğrenemediğimiz İranlı bir işçi, Mardin'de Mazlum Turan, Şırnak'ta Mesut Sanlı ve Eyüp Ergün yaşamlarını yitirdiler...

İşkollarına göre ayırırsak bu ay; Tarım, Orman işkolunda 39 emekçi; İnşaat, Yol işkolunda 37 işçi; Taşımacılık işkolunda 20 işçi; Madencilik işkolunda 9 işçi; Metal işkolunda 8 işçi, Konaklama,

Eğlence işkolunda 8 işçi, Enerji işkolunda 7 işçi; Belediye, Genel İşler işkolunda 7 işçi; Ticaret, Büro, Eğitim, Sinema işkolunda 6 emekçi; Gemi, Tersane, Deniz, Liman işkolunda 4 işçi; Gıda, Şeker işkolunda 3 işçi; Petro-Kimya, Lastik işkolunda 3 işçi; Savunma, Güvenlik işkolunda 3 işçi; Çalıştığı işkolunu belirlemediğimiz/öğrenemediğimiz 2 işçi; İletişim işkolunda 1 işçi; Sağlık, Sosyal Hizmetler işkolunda 1 işçi can verdi... İşçiler en çok trafik/servis kazaları, ezilme/göçük, düşme ve elektrik çarpmasından dolayı can verdi...

İş cinayetlerinin nedenlerine bakarsak;

Trafik, servis kazası nedeniyle 54 işçi; Ezilme, göçük nedeniyle 25 işçi; Düşme nedeniyle 24 işçi; Diğer nedenlerden dolayı (kene ısırması, yıldırım düşmesi, intihar, silahlı saldırı, kalp krizi) 21 işçi; Zehirlenme, boğulma nedeniyle 17 işçi; Elektrik çarpması nedeniyle 11 işçi; Patlama, yanma nedeniyle 6 işçi; Kesilme, kopma nedeniyle 5 işçi; Nesne çarpması, düşmesi nedeniyle 3 işçi can verdi...

Ağustos ayında iş cinayetlerinde 7'si kadın ve 151 erkek işçi can verdi... 7 kadın da tarım işçisi idi...

Ağustos ayında iş cinayetlerinde 10 çocuk ve 28 yaşlı işçi can verdi... 2 işçi 14 yaşından küçüktü, 8 işçi de 15-17 yaş arasında... Ölen işçilerden 28'i ise 51 yaşının üzerinde idi...

Bu ay, emekli ya da emeklilik çağında çalışan 28 işçi yaşamını yitirdi. Yaşlı işçilerin iş güvencesiz koşullarda çalışarak bu cinayete kurban gitmesi, devletin yaşı ilerleyen işçilere / emekçilere verdiği değeri ve sosyal güvenlik sisteminin içinde bulunduğu durumu da gösteren bir gerçeklik...

Ayrıca Ağustos ayında iş cinayetlerinde 4 göçmen işçi can verdi...

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi yayınladığı raporunda ayrıntılı bir inceleme yayınlarken, bunların önüne geçmenin en etkili yolunun örgütlenmek ve mücadele etmek olduğunu vurguladı.

ORS İşçileri Yine Greve

Ankara Po-

latlı'da bulunan

ORS (Ortaoğu

Rulman Sanayi)

bahar aylarındaki

büyük metal ey-

lemelerinin ardın-

dan patronlarla

anlaşma yaparak işbaşı yapmıştı. Ancak verilen sözler pra-

tiğe dökülmeyince işçiler çözümünü direnişe çıkmakta buldu.

İşçilerin kendi oluşturdukları komiteye kendi hazırladığı

protokolü dayatan patron, "Ya kabul edin, ya da gidin" dedi.

İşçiler bunu kabul etmeyerek topluca istifaya kalktı, patronu

bunu kabul etmedi ve 500'ün üzerinde işçiye iş akile-

rinin feshedildiği sms'leri geldi; işçiler 27 Ağustos günü iş

birakarak eyleme başladılar.

Patronlara yeni işçi işe almaları için seferber oldu, dire-

nişteki işçilere de eylemin yasadışı olduğu, işbaşı yapmaları

gerektiği sms'leri yolladı. Patronun bir diğer önlemi ise fab-

rika önüne beton barikat koymak oldu.

Bunlara rağmen, ertesi vardiyada 15-20 kadar işçi dı-

şında işbaşı yapan olmadı, onlar da eylemdeki işçiler tarafın-

dan protesto edildi. Fabrikaya giren işçiler de birkaç saat

içinde yeniden dışarı çıktı, grev kırıcılığı yapmamış oldu. İçe-

riden çıkararak greve katılan bir işçi, "Evdekiler çok ısrar etti,

patronlar var, dediler: Onun için girmiştim ama anlamam ki böl-

ünmememiz lazım. Onun için arkadaşlarımızın yanına geldim"

dedi.

1600 işçi, ORS önünde bekleyişlerini, grevlerini sür-

dürdü.

İşçiler, 7 Eylül günü, fabrikaya kaçak işçi servislerinin

girmesine izin vermedi. Aileleriyle birlikte yolun Eskişehir-

Ankara yönünü kapatarak seslerini duyurmak istedi işçiler.

Ancak polis ve jandarmaya ait TOMA'lar tazyikli su ve plas-

tik mermilerle işçilere ve ailelere saldırarak trafiği açmaya

çalıştı.

Aileleriyle birlikte yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı eylem

sırasında yaşanan arbedede bazı işçiler ve askerler yaralandı,

yaralananlara sağlık ekipleri müdahale etti.

Saldırı sonrası jandarma 7 işçiyi gözaltına aldı.

Soma Duruşması Tüm Halkın Duruşmasıdır

Soma katliamının ardından görülmeğe başlayan mahkemenin 3. duruşması, 2. haftasında devam ediyor. Oturumların her biri ayrı acıya, öfkeye ve isyana sahne oluyor.

24 Ağustos Pazartesi günü Soma Davasının 5. celsesi tutuksuz sanıkların çapraz sorgusu ile devam etti. Vardiya amiri, maden teknikeri emniyet birimi amiri, gaz izleme personeli ve iş güvenliği uzmanı sorgulandı. Hiç kimse alanında yeterli eğitim almamış ve olan bitenden haberleri yok.

Sanık avukatlarının ayrıntılı sorularına tepki gösteren madenci aileleri ve avukatları, bunun sağ kurtulan işçilerin ifade vereceği celseyi geciktirmek için olduğunu söyleyerek itiraz ettiler, tüm müşteki avukatları salonu terk etti, duruşma ertelendi.

Davanın **25 Ağustos** günü yapılan duruşmasında, tutuksuz sanıkların çapraz sorgusu devam etti. Ancak önceki günlerde olduğu gibi sanık avukatları, ayrı ayrı ve ardı ardına benzer soruları sorarak, sorgunun gereğinden fazla uzamasına yol açtı. Aileler ve avukatları yine durumu protesto etti ve nöbetçi avukat bırakarak salona terk ettiler.

26 Ağustos günü devam eden dava; TKİ Ege Linyit İşletmesi'nde Kontrol ve Denetleme Teşkilatında görevli müfettişlerin çapraz sorgulamaları ile sürdü. Mühendisler de güvenlik, tedbir alma, denetleme vb konuların kendi yetki ve sorumlulukları olmadığını söyledi.

27 Ağustos günü sekizinci gününe giren duruşmada, yaralı kurtulan maden işçileri şahit olarak dinlendi. Mahkeme heyetinin ilk dinlediği isim olan Bilal Altıntaş'ın olayı anlatması sırasında, aileler gözyaşlarını tutamadı.

Altıntaş, olay günü, yaklaşık 40 dakikalık elektrik kesintisinin ardından mesai bitimiyle çıkışa yönlendiklerinde kükürt ve yanmış bant kokan yoğun duman dolayısıyla mekanize ayağın içine kaçtıklarını, H panosunda çalışanların da gelmesiyle 145 kişinin burada beklemeye başladığını anlattı. Bekleyiş sırasında, kendilerine olayın ne olduğuna yönelik bilgi verilmediğini, ocaktaki havalandırmanın ters çevrilmesiyle bulduklarının yer pis havayla dolmaya başladığını ve kendisinin de karbonmonoksit maskesi takmasına rağmen yaklaşık yarım saat sonra bayıldığı söyleyen Bilal Altıntaş, "Maskem, tam çalışmıyor; nefes aldıkça küf kokusu geliyordu. Arkadaşlarımızınkilerden de aynı şekilde nefes alıp verdiğimizde küf ağza geliyordu. Maskelerin bir kısmı da çalışmıyordu. Ben, saat 21.20'de ayıldım. Üzerimde biri çırpınan, biri hareketsiz 2 kişi vardı. Kendi imkanlarımızla yürüydük, pis havanın bitimine yakın tah-

lisiye ekibindekiler, ocak çıkışına kadar yol gösterdi. Biz de arkada durumu kötü olanlar olduğunu söyledik ve onlara yardım etmelerini istedik" dedi.

2010 yılında işe başladığını, işe girişte 3 günlük eğitim aldığını, Celal Bayar Üniversitesi'ne verilen eğitime ise ünvan kazanmak için bir gün gittiğini, iki kez de üstünlük mesleki eğitim verildiğini söyleyen Bilal Altıntaş, tehlikeli durumlarda ne yapacakları konusunda bilgi verilmemesini, genel tatbikat düzenlenmediğini anlattı. Çalıştıkları bölgelerde acil durum yaşanması durumunda, 50-60 metre uzaklıktaki anayoldaki telefonlarla bilgi verebildiklerini, kazanın meydana geldiği bölgenin yakınındaki kılçık baca mevkisinde son dönemde sıcaklığın çok arttığını, bazı madencilerin bu bölgeden geçtikten sonra bir süre bitkin düştükleri için oturup dinleme ihtiyacı duyduğunu, ifade etti. Olaydan yaklaşık 4-5 ay önce ocak içerisinde, meydana gelen göçük bölgesinde, sıcaklığın artmasına ise, Altıntaş, çalışması biten yerin kapatılmaması ve buradaki kömürün kızışma sonucu yanmasını neden olarak gösterdi.

Dinamit atımlarının ardından karbonmonoksit ölçümü yapılmadan 5 dakika sonra tekrar çalışmaya başladıklarını söyleyen Bilal Altıntaş, gaz maskesinin kontrolünün, çalıştığı 4,5 yıllık sürede bir kez ağırlığı tartılmak suretiyle yapıldığına değindi. Ocak içerisindeki bazı sorunları üstlerine bildirdikleri zaman "İşine bak", "Bizden iyisini mi bileceksiniz" gibi sözlerle karşılık verildiğini söyleyen Bilal Altıntaş, müfettişlerini denetimleriyle ilgili çarpıcı bilgiler verdi. Bilal Altıntaş, "Müfettişler gelmeden bir hafta 10 gün önce haberimiz oluyor, ona göre hazırlık yapıyorduk. Nereyi kontrol edeceklere düzene koyuyorduk. Müfettiş gelmeden, sadece ilerlemeye bakıyorduk. Sadece malzeme geçirmemiz sorun olunca, temizlik yapıyorduk. Müfettişin habersiz geldiği olmadı. Müfettiş daha yavaş ve güvenli ilerleme ister. Devlet günde 1 metre ilerleme ister, biz bazen 5 metre ilerliyorduk. Müfettiş gelince ilerlemeyi durduruyorduk, gerekiyorsa o bölümü kapatıyorduk. Olmayacak işe olacak diye ısrar ediliyordu. Bunun karşılığında prim vadetiliyordu ama hiç prim dağıtılmadı" dedi.

İş başvurusunda, şirket tarafından "Mis" olarak bildiği taşeron şirkete yönlendirildiğini, burası aracılığıyla işe girdikten sonra bir daha taşeronu görmediğini anlatan Bilal Altıntaş, taşeron adına çalıştığı ileri sürülen ekip başlarının fazla çalışma karşılığı prim aldığı iddiasıyla ilgili bilgisi bulunmadığını dile getirdi. Altıntaş ayrıca sanıklardan şikayetçi olmadığını da söyledi.

Mahkeme Başkanı Aytaç Ballı'nın sorularının ardından sanık avukatlarından Yusuf Koçyigit'in, "Yanlış beyanda bulunmak, adaleti yanıltmak suçtur" hatırlatmasına, hem mağdur avukatlarından hem de ailelerden tepki geldi. Yusuf Koçyigit'in, müfettişler geldiğinde tam olarak ne yapıldığını sorması üzerine Altıntaş, "Kepçeyle çalışılmayacak yerde çalıştık. Müfettiş gelecek diye buranın girişini, içindeki kepçeyle bantla kapattık" dedi.

Bu cevap üzerine aileler, akışlarla destek verdi. Müfettiş gelmeden bazı yerlere sensörler konulduğunu, emniyetçileri, telefonla arayınca gelmedikleri için çoğunlukla sözlü çağırıldıklarını da ileri süren Bilal Altıntaş, "Üretim kapatılmış yerlerde, ısınma oluyordu. Mekanize ayağın çalışmasının bittiği yerde, ısınma sorunu çıkmıştı. Burayı soğutmak için kullandığımız suyun sıcaklığında, banyo bile yaptık" dedi. Sanıkların sorularına mahkeme başkanı Aytaç Ballı aracılığıyla yanıtlayan Bilal Altıntaş, yer üstünden gelen kamaların, öncelikle üretimdeki ayaklarda paylaştırıldığını, kalan olursa çalıştıkları bacalara gönderildiğini söyleyip, "Biz de ilerledikçe arkadaki kamaları söküüp, fırca yememek için önlere taktıyorduk" dedi.

28 Ağustos Cuma günü, ölen madencilerin ailelerinin avukatları söz aldı.

Duruşmadan önce, mahkeme binası

karşısında parkta ailelerin, avukatların ve emek örgütlerinin kurmuş olduğu çadır tenteler polis in saldırısıyla söküldü. Yaşanan tartışma ve arbedelerin ardından tente bu defa ağaçlara bağlanarak gölge-lik yapıldı.

Avukatlar Alp Gürkan'ın da soruşturmaya dâhil edilmesini, tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devam etmesini, tutuksuz sanıkların ise tutuklanmasını talep ettiler.

Savcı, tutuklu sanıkların tutukluluğunun devamını ve tutuksuz sanıkların tutuklanmasına gerek olmadığını mütalaa etti.

Ara kararın açıklanması için duruşmaya 17.30'a kadar ara verildi. Aileler salonun önünde "Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek" sloganları ile oturma eylemi yaptılar.

Duruşmada "tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamına, tutuksuz 38 sanıktan Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Ege Linyit İşletmesi'nde (ELİ) Kontrol ve Denetleme Teşkilatı'nda görevli başmühendis Adem Ormanoğlu, mühendis Burhan Karabaş, mühendis Sertaş Büyükgüney, mühendis Nimetullah Uğurlu, mühendis Efkan Kurt, mühendis Mehmet Bayrı ve mühendis Serkan Günay'ın sorgularının tamamlanmasından dolayı duruşmadan başışık tutulmasına, eski Soma Kömür İşletmeleri Yönetim Kurulu Başkanı Alp Gürkan'ın müşteki avukatların suç duyurusunda bulunması talebinin Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmesine" karar verildi ve duruşma 13 Ekim 2015 tarihine erteledi.

Avukatlar aileler ile birlikte basın açıklaması yaparak, bu davanın sadece Soma'nın değil herkesin davası olduğuna dikkat çekerek daha fazla insanın katılımı için çağrı yaptılar.

"Bir Olmazsak Tek Tek Öleceğiz"

Suriye'deki savaş halen sürmekte... Emperyalistlerin besledikleri cihatçı çeteler her gün farklı farklı yerler de katliamlarını sürdürüyor. Rojava'da, Şengal'de, Kobane'de, Haseke'de, Lazkiye'de istediklerini alamayan dinci çeteler, şimdi de Fua ve Kefarya'da Alevileri katletmeye başladılar.

Bunun için Samandağ'da Abdullah Cömert Alanında toplanarak, bu katliamlara ve meclisten çıkan savaş tezkeresini protesto etmek için Entifadet Al-Şa3bil Arabi'nin çağrısıyla bir basın açıklaması yapıldı.

Açıklamadan önce küçük bir yürüyüş yapmak isteyen kitle daha yürümeye başlamadan önlerini sivil polisler keserek bu açıklamanın yasal olmadığını ve dağılması konusunda uyarılmaya çalıştı. Ancak kitle bunları hiç aldırış etmeden polisleri bir kenara iterek yürüyüşlerine başladı. Yürüyüş biraz sürdükten sonra yine faşist polisler kitlenin önlerini kesti. Kısa bir tartışmanın ardından yürüyüşlerini Abdullah Cömert Alanında sonlandırarak basın açıklaması okundu.

Açıklamada "Suriye'yi emperyalistlerin desteklediği barbarlar kan gölüne çevirmiş-

tir. Batının statejik ortaklığını yapan Türk devleti, kendisine verilen görevleri de eksiksiz yerine getirmektedir. Suriye ve Orta-doğu halklarına dönük katliamların aralıksız sürdüğü, savaş politikalarıyla kadınların ve çocukların hergün öldürüldüğü günleri yaşamaya devam ediyoruz. Son olarak Fua ve Kefarya'da otuz bin Alevi ve Şii, cihatçı çetelerin kuşatması altında dünyadan tecrit durumunda yaşam savaşı veriyor. Suriye'deki çeteler biricik dostları AKP ile birlikte iki yeni dost kazanmıştır. MHP ve CHP de Suriye ve Kuzey Irak'a operasyon yapılmasına yetki veren bir yıllık tezkereye onay vererek, tezkerenin TBMM'den geçişine ortak olmuşlardır.

Halkımızı savaşa karşı harekete geçmeye, Fua ve Kefarya'nın sesi olmaya, katliamlara karşı örgütlü olmaya çağırıyoruz" denildi.

Eylem "Katil AKP İşbirlikçi CHP", "Suriye Halkları Yalnız Değildir", "Wahed Wahed Wahed Nihna Suriya Wahed (Bir Bir Bir Suriye ile yaz biriz)", "Secceel Secceel 3na Arabi (Yaz Yaz Ben Arabım)", "Eskan Masirna Wahed Benenut Wahed Wahed (Bir olmazsak tek tek öleceğiz)" sloganları atılarak sona erdi.

Mücadele Birliği/Samandağ

KESİN KAPIŞMANIN ALAMETLERİ

UMUT ÇAKIR

Haziran ayaklanmasından bu yana geçen iki yılı aşkın sürede, gelişmeler öyle bir noktaya ulaşmış bulunuyor ki, sonucu belirleyecek kesin kapışma neredeyse kaçınılmaz olmuştur. Tekelci sermaye attığı her adımda egemenliğinin en önemli sac ayaklarını kaybediyor, yönetememe krizi derinleşip yayılıyor. Öte yandan, devrim henüz sermaye iktidarını devremiyorsa da, her adımda, bunun için gerekli enerji, güç ve örgütlülüğü toparlıyor. Bu karşılıklı gelişimin bir noktada yeni bir düzeye sıçrama yapmaya üzere patlamaya neden olması bir zorunluluktan ve yakın zamanda ortaya çıkan bir dizi olgu, yeni düzeye sıçramanın hemen eşiğinde olduğumuzu işaret ediyor.

Sonuç alıcı kesin bir çatışmayı kaçınılmaz hale getiren genel sınıf dengeleri nelerdir? Bu soruya en basit haliyle şöyle bir cevap verilebilir:

1- Egemen sınıfın politik etkinliğinin artık görünür bir hızda aşınıp dağılması ve bunun sonucunda tepede oluşan çatlak nedeniyle politik hakimiyet aygıtlarının felci;

2- Emekçi sınıfların hoşnutsuzluğunun genel bir kaynama noktasına ulaşması ve şurada burada patlak veren küçük küçük isyanların, araya bir rahavet evresi sokmayacak denli sıklaşıp üst üste binmeleri;

3- Devrimin öncü sınıf ve kesimlerinde, sonuna kadar gitmek yönünde açık bir eğilim oluşturan, moral, özgüven ve zafere dair umutların patlama yapması, bu sayede, umutsuzluğun çukurunda debelenen çoğunluğu çılgınca bir adama kıskırtmaları ve nihayet, uzlaşmacı tüm yolların artık savunulamaz duruma gelmesi.

Tekelci sermayenin politik aygıtlarında felce varan gelişmelerin en son ve en önemli kanıtı, artık fiilen tasfiye edilen parlamentodur. Net bir ifadeyle, parlamento feshedilmiştir. Elbette, meclisin önüne tankları düzerek değil, ama her türden yoruma açık yasal bahanelerle... Hükümeti kurma süreci, AKP-MHP-CHP'nin kötü oynamış ortak bir tiyatrosuyla tüketildi ve bu yasal zemin, zaten fiilen hiçbir işe yarayan meclisi dağıtmaya vesile oldu. Tekelci sermaye, sonsuza kadar meclis ahırını kapatmış değil, ama verili anda, verili güç ilişkileri içinde meclis, sermayenin ezilen sınıflar üzerindeki en önemli rıza-kabul aygıtı artık bir ayak bağıdır, nihai kapışmaya hazırlanmanın önünde engeldir. Tekelci sermaye adına (kendisi adına değil, kişisel hirs ve hedefleri için değil) RTE, 1 Kasım'da yenilenecek seçimde de benzer bir tablo çıkarsa, meclisin fiilen tasfiyesinin süreceğine dair güvence vermiş bulunuyor.

Bitmedi. Meclisin fiilen tasfiyesiyle hareket alanı iyice daralan tekelci sermaye egemenliği, yürütme erkini hükümetin de üstüne taşıyacak en tepedeki birkaç kişinin karar verip yürürlüğe koyduğu daraltılmış aygıtla dönüştü. Ne var ki bu durum, devlet adına atılan her adımın genel çıkar değil ama oldukça dar bir sınıf ve özel kişiler çıkarına hizmet ettiğine dair algıyı öylesine güçlendirdi ki, tek tek kişilere biat etmekten çok, en gerici ideolojik kalıplar aracılığıyla tekelci sermayeye bağlanmış silahlı bürokrasi arasında karşılıklı ve kararsızlıklar belirmeye başladı. Kürdistan'da süregelen savaşa katılmamak umuduyla topluca HDP'ye oy veren polisler, kardeşinin cezasinde ağzına geleni esirgemeyen subay, ordu içi huzursuzluğu bastırabilmek umuduyla kışlalara dolaşan komutanlar; bunların hepsi, iktidarın birkaç elde yoğunlaşmasıyla tepede oluşan çatlakların ve egemenlik aygıtlarını giderek güç duruma taşıyan politik dağılmanın reddedilemez kanıtlarıdır.

Emekçi sınıfların kaynama noktasına geldiğine dair, öncekiler bir yana, yalnızca birkaç ay içinde öylesine çok olgu bırakmıştır ki, biz ancak en önemli birkaç tanesine değinmekle yetinelim: üretim ve ticari kapasite yönünden ekonominin can damarı fabrikalarda, faşist sendikaya karşı ardı ardına patlak veren işgal ve grevler, nihai bir kapışmada sonucu belirleyecek denli önemli bir dizi üretim havzasına hızla yayıldı. Öyle ki, tekelci sermaye sınıfının çekik çekirdeği sayılan MESS, bu ağır darbeler içinde neredeyse dağılıyordu. Buna ek olarak şurada bir yol yapımı, burada bir trafik kazası gibi nedenlerle anında sokaklara çıkan, barikatlar kuran pek çoğu ilk kez eyleme girişen bu kitleler içindeki politik olgunluk, şaşırtıcı ölçülerde. "Devlet kim" diye soran Karadenizli yaşlı kadın, bu olgun politik birikimin simgesi oldu. Kısaca, devrimin öncüsü sınıf, sonucu belirleyen ekonomik alanlardan yola çıkmış, son derece keskin bir tutum değişimini başlatmış, kaynama halindeki tüm emekçi katmanları ardı sıra sürükleyecek bir platforma kavuşmak üzere ciddi adımlar atmış bulunuyordu.

Ve nihayet, sıra bakımından sonuncu ama önem bakımından değil, devrimin halihazır kitleleri içinde, burjuva iç savaşa açılan bir devrimci iç savaşa karşılık verme eğilimi bir sıçrama yaptı. Süruç katliamı sonrası patlayan öfke ve saldırılar, Gazi'de günlerce süren sokak savaşları, Kürt halkının kazılan hendekleri ardına büyük silahlarla dizilmesi ve ölüme meydan okuyan büyük kalabalıklar, ardı ardına ilen edilen özyönetimlerin yarattığı ikili iktidar durumu; devrimci öncü kitlelerin sonuna kadar gitme kararlılığını sergiler. Uzun ve alabildiğine kanlı bir iç savaşın içinde, geniş kitlelerde sonuna kadar gitme eğiliminin belirginleşmesi, son derece önemli bir gelişmedir.

Denecek ki, Kürt halkı için apaçık bir olgu bu, ama Türkiye halklarının son bir ayda içine gömüldüğü sessizlik nasıl açıklanmalı? Son iki yılda bir dizi kitleleşen ayaklanmadan geçen kitleler, artık şunu işi biliyorlar: Basit bir protesto ya da gösteri, hükümeti uygulayageldiği politikalarından vazgeçirmeye yetmez. Bu nedenle kısmi protesto ve gösteri çağrılarına ilgi göstermiyorlar. Ve bu duygunun iyice ağırlaştığı havada, sonucu belirleyecek bir kavgaanın yaklaşmakta oluşunu soluyorlar.

Türkiyeli emekçilerin sonuç alıcı bir kavgaya hazırlandığına dair en ciddi kanıt, daha düne kadar reformizmin çukuruna batmış olan partilerin, bir anda ve ardı ardına leninist devrim şiarlarını sahiplenmeleridir. Uzlaşmacılığın tescilli temsilcisi bir partinin, kurulan seçim hükümetine bakan vermeyi reddetmesi, en yakın ittifaklarını bile şaşırttı. Fakat, eğer kitlelerde sonuna kadar gidecek bir kararlılık, zafere kazanabileceğine dair bir umutlu özgüven ortaya çıkmış olmasaydı, uzlaşmacıların kendilerini devrimci sözlerin ardına saklamalarına gerek kalmazdı.

Uzlaşmacılığı, sınıf işbirliğini bir strateji olarak belirleyen partilerde, şimdi-lerde ortaya çıkan radikal tutumlar gelip geçicidir, fakat devrimin gönülsüz yol arkadaşlarında görünen bu olağandışı yalpalamalar, artık arada bir yerde durmanın olanaksızlığını kanıtlıyor. Nihai çatışmanın alanını temizliyor.

Genel hatlarını çizmeye çalıştığımız bu somut durum gözönünde tutulduğunda devrimin öncü sınıf partisi, kitlelere açık, kesin, hedef ve araçları belirlenmiş bir savaş çağrısı yapmakla yükümlüdür. Şurada burada ortaya çıkan özyönetimleri, öz-savunma konumundan çıkması ve birer halk iktidarları organları biçiminde belirlen-leşmesi için gerekli öneri ve destek, en güçlü biçimde sunulmalıdır.

Eğer artık kaçınılmaz noktaya doğru ilerleyen kesin ve nihai kapışmayı, savunmadan çıkıp iktidarın fethine ilerleyen bir kitle hareketiyle karşılayabilir, bu hareketi umutsuzluğun kuyusunda dolaşan milyonların çılgınca bir çıkışına aracı kılabilseler; bu amaçla devrimci kalabalıklara daha cüretli (devrimci bir ordunun küçük birimlerden oluşan bağımsız birliklerinin vakit geçirmeden kurulması, hendek savaşları için teknik hazırlık vs.) çağrılar çoğalır ve her işçi havzasında, her emekçi semtinde yankılanırsa, işte o zaman, geniş kitlelerin zaferi kazanacağına dair umut dolu sezgilerini, kesin bir kanaat düzeyine yükseltebiliriz.

1 Mayıs Mahallesi'nde 2 Eylül'de Ölümsüzleşenler Anıldı

1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşu ve bu sırada hayatını kaybedenler etkinliği ve eylemlerle anılıyor.

1 Mayıs Mahallesi'nde devrimciler ve mahalle halkının 1977 yılında farklı illerden gelen emekçilerin barınma sorununun çözümü için devrimcilerin mahallede konutların oluşturulması sırasında verdikleri mücadele sırasında devletin 2 Eylül 1977'de ma-

halleyi dağıtmak için başlattığı saldırıda Hüseyin Arslan, Hüseyin Çaparoglu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım, İsmail Poyraz, Hasan Kızılkaya, Hıdır Ulman, Müzeyyen Keskin ve iki çocuk yaşamlarını yitirmişlerdi.

1 Mayıs Mahallesi halkı mahallenin kurulmasından bu yana her yıl 2 Eylül'de yaşamını yitiren devrimcileri anmak için eylem ve etkinlikler düzenliyor. Zamanla bir festivale dönüşen etkinlikler, birkaç güne yayılarak yapılmaya başlandı.

Bu yıl 2 Eylül günü de 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan devrimciler ve emekçiler, ölümsüzleşenleri Pir Sultan Abdal Derneği Ataşehir Şubesi'nde verilen yemeğin ardından mahallenin caddelerinde yapılan yürüyüşle andı.

Yürüyüş boyunca emekçilerin barınma sorununu çözmek için mücadele veren devrimcilerin devlet tarafından 2 Eylül 1977 yılında katledildiği, devletin emekçi halklara ve devrimcilere yönelik saldırılarının ve katliamlarının bugün de sürmekte olduğu yönünde ajitasyon konuşmaları yapıldı.

"Yıkımlara Geçit Vermeyeceğiz", "Yozlaşmaya Geçit Vermeyeceğiz", "2 Eylül'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Yürüyüşte Suruç'ta katledilen 33 devrimci de sloganlarla anıldı.

Aka-Der, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi, DHF, EMEP, ESP, HDP, HDP Ataşehir Gençliği, Köz, SODAP tarafından organize edilen yürüyüşte Site ve Esenevler Derneği, Mücadele Birliği, Dem Genç, Mehmet Ayvalıtaz Kütüphanesi de katıldı.

Mücadele Birliği Platformu da pankartını açtığı yürüyüşte "Faşizme Karşı Devrimci Savaş", "Halklar Devrimle Özgürleşecek", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları attı.

30 Ağustos İlkokulu önüne kadar yürünerek burada basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "2 Eylül 77'de, 1 Mayıs mahallesi'nin kuruluşu, dayanışmanın ve mücadelenin tarihi bir iz düşümüdür. 1 Mayıs mahallesi, devletin askeriyle, polislerle yıkım saldırılarına karşı emekçilerin devrimcilerle el ele vererek canla başla verilen bir mücadelenin ürünü olarak kuruldu. Mahallemizi, bu mücadele ve dayanışma ruhunu bugüne kadar koruyarak yaşattık. Ne yıkım tehditlerine, ne de uyuşturucusuyla, kumarıyla, çeteleriyle, yozlaştırma saldırılarına boyun edtik. Bugüne kadar tüm bu saldırılara karşı nasıl ki mücadele etmişsek bugünden sonra da mahallemize yönelik tüm saldırılara karşı aynı mücadele kararlılığını sürdürmeye devam edeceğiz" denildi.

1 Mayıs Mahallesi halkı olarak devletin tüm saldırılarına karşı 2 Eylül'den alınan mücadele ve dayanışma ruhuyla her zaman ezilenlerin mücadelesinin yanında bulunduğu 1 Mayıs'ta emekçi semtlerinin sesi soluğu olarak alanlarda bulunduğu Gezi isyanında yine sokaklarda olduklarını ve Mehmet Ayvalıtaz'ı yitirdiklerini belirtilen açıklamada, devletin emekçi halklar üzerindeki saldırılarına Kürt halkına yönelik imha ve katliamlarına karşı da mücadele yürüttüklerini ve Kürt halkıyla dayanışma içinde oldukları ifade edildi.

Rojava Devrimi, Kobane'de yürütülen mücadele, Suruç ve Zergele katliamına değinilen açıklamada, Kürdistan'ın her köşesinde sürmekte olan mücadele Türkiye'nin dört bir yanında da emekçiler tarafından yürütülmektedir, bundan sonra da ezilenlerden yana mücadelenin 1 Mayıs Mahallesi emekçileri olarak sürdürüleceği ifade edilerek 2 Eylül Anması'yla başlayan etkinliklerin Cumartesi ve Pazar günleri de Deniz Gezmiş Parkında çeşitli etkinliklerle sürdürüleceğinin duyurusuyla eylem sona erdi.

Gençler eylem sonrası sloganlarla sokaklara dağılırken Sağlık Ocağı civarında polisin tazyikli su ile saldırısına gençler molotof, taş ve şişelerle karşılık verdi. Çatışma kısa sürede sona erdi.

Ayıışığı Sanat Merkezi Dostlarıyla Buluştu

Antep Ayıışığı Sanat Merkezi'nde yeni dönem kurs ve atölye çalışmalarının başladığını duyurmak için gerçekleştirilen etkinlikte şiir atölyesi, tiyatro atölyesi ve müzik atölyesi çalışmalarını sergiledi.

Etkinlik açılış konuşmasıyla başladı. Sanat merkezi olarak burjuva yoz sanata karşı devrimci sanatın üretilmeye çalışıldığı anlatıldı; bugüne kadar yapılan etkinliklerinden ve atölye çalışmalarından bahsedilerek etkinliğe katılanlar atölyelere davet edildi.

Açılış konuşmasından sonra yeni bir atölye çalışması olarak başlatılan "Geleceğin Umudu Çocuk Korosu" Hiroşima ve Adım Deniz parçalarını seslendirdi. Ardından Ekin Su Şiir Topluluğu ve Ayıışığı Sanat Merkezi Tiyatro İşçileri Atölyesi yer aldı.

Ayıışığı Sanat Merkezi Müzik Topluluğu'nun da ezgilerini seslendirmesiyle etkinlik sona erdi.

Antep Ayıışığı Sanat Merkezi

Sanatın Onurlu Bir Yaşamı İnşa Etme Gücü Var

Savaş ve faşizm yine günlük yaşamın bir parçası haline geldi.

Paramparça edip bedenlerin, dimağları dört bir yanına savuruyor toprağın.

Savaşın çok bilindik vahşeti, taptaze hafızamızdan geri çağırıyor onarmaya çalıştığımız tüm geleceği.

Ötekileştiren tüm politikalara karşı sonsuz bir barış için, yine iş başa düştü....

Bizler yaşamı savunuyoruz, çünkü yaşam bizden yana...

Doğanın bir parçası olan insan, dünyanın egemeni olmuş, uygarlık tarihi boyunca adım adım yeryüzünü keşfetmiş, yeni yaşam mekânları olarak kullanmıştır.

Tüm bu süreçler olumlu veya olumsuz gelişmelere şahitlik ederek bugüne gelinmiştir!

Tarihimiz, nice zafer ve yenilgilerle doludur. Savaşlar, yıkım, acı ve gözyaşı...

Oysa bizler sınırsız ve sınıfsız bir dünya hayal etmekteyiz...

Savaşın bu belirleyici rolü bugün yine en acımasız ve çirkin yüzü ile karşımızda duruyor.

İktidarların savunma zırhı olarak kullandığı savaş çok yoksul, emekçi halkları etkilemektedir. Şimdi yine aynı oyun ile karşı karşıyayız. Yaşamın her alanına saldırma hakkı bulan iktidar, kuşa, böceğe, ağaca, kadına, çocuğa, emekçiye savaş açmıştır.

7 Haziran sonrası Türkiye halkları daha büyük bir barış ve huzur ortamı bulacağına inanırken, seçim terihini buna yönelik yapmışken tek adam olma hırsı ile bu düzen ve iktidar, Kürt halkına yıllar boyunca olduğu gibi, yine acımasız bir şekilde yönelip adeta intikam almak istemiştir-istemektedir. Bu saldırı Kürt halkı şahsında tüm Türkiye halkları yapılmaktadır.

Yoksul, emekçi halkın yiğit gençleri "vatan savunması" adı altında ölüyor.

Çocuklar yetim, analar yarım bırakılıyor...

Bu nedenle biz "bugün" sanatın tanımını yapmayacağız!

Bizler; sanatçıların bu duruma karşı ne yapmalı? Sorusunu sanatın toplumsal misyonu çerçevesinde pratik adımlarla cevaplaması gerektiğine inanıyoruz. Sanatın bu tür toplumsal olaylara ve süreçlere karşı duruşunda, yeni bir tanımlama arayışı içinde değiliz. Sanatı, insanlığı, doğayı, barışı boğan mevcut iktidara ARTIK YETER! diyoruz...

Sokağı, mahalleyi ve caddeleri sazlarımızla, sesi-

mizle, oyunlarımızla, danslarımızla, fırcalarımızla özgürlüğün ve barışın sembolü haline getirelim.

Bu doğrultuda 26 Ağustos günü bir araya gelen onlarca sanatçı, mevcut sistemin ve iktidarın politikalarını kabul edilemez olarak değerlendirmişti. Hayatın

her alanında sanatın sesini, özgürlük talepleriyle yükselteceğini kararlaştırıp ortak bir tavır geliştirmişti...

Bizler aşağıda imzası bulunan sanatçılar olarak bundan sonra bu sürecin takipçisi olacağımızı belirtiyor, tüm sanatçı arkadaşlarımızı,

Barış için,

İnsanlık için,

Doğa için,

Gelecek için,

Özgürlük için mücadele etmeye çağırıyoruz...

Sanat'ın onurlu bir yaşamı inşa etme gücü var! Biliyoruz...

Sanat hiçbir zaman sadece seyirci olmadı! Biliyoruz...

Mezopotamya Kültür Merkezi, Ayıışığı Sanat Merkezi, BEKSAV, Tohum Kültür Merkezi, Gölge Kültür Sanat Merkezi, Orhan Alkaya, Nur Sürer, Tolga Sağ, Ertan Tekin, Ferhat Tunç, Yusuf Çetin, Pınar Aydınlar, Metin Boran, Abdal haluk Tolga İlhan, Aydın Sayman, Mirza Metin, Metin Çelik, Ali Baran, Gökçe Selim, Emeğe Ezgi, Nurcan Değirmenci, Serhat Kural, Ruğuş Kırıcı, Grup İsyen Ateşi, Gölgedekiler, Özlem Gerçek, Hasan Ali, Erdoğan Emir, Grup Vardiya, Kenan Yersiz, Kenan Ceylan, Yılmaz Karaboğa, Selahattin Şeyben, Şölen İnce, Filiz Göze, Zeynep Kınay İpek, Nazlı Masatçı, Ensar Albaşlar, Erdal Avcı, Gıyasettin Şehir, Bülent Turan, Hüseyin İldan(geyim), Fadıl Öztürk, Cengiz Sağlam, Deniz Sal, Baran Demir, Erol Berxwedan, Mesut Med, Deniz Esmer, İnan Söker, Duygu Bozkurt, Caner Özbek, Zafer Ayden, Mehmet Esatoğlu, Baran Bozyel, Ebru Su, Özlem Bağlayan, Aydın Orak, Mücahit Arda, Aydın Sayman, Aziz Çapkurt, Rojda Şükran Kardeş, Şenay Tanrıvermiş, Alev Topal, Şahhanım Kanat, Kadriye Kurt, Selah Özakın, Kemal Oruç, Özgür Akdemir, Çetin Ok, Kamer Yıldız Ok, Ferit Can, Rodem Bingöl, Peri Adalması, Güler İnce, Yaşar Gündem, Hasan Işık, Mehmet Demir, Aydın Bağardı, Selçuk Durak, Ali Doğan Gönültaş, Damla Özen Kılıçoğlu, Ferit Elalmış...

Özgür Sanat Girişimi

Özgür Sanat Girişimi Saldırılarına Karşı Yürüdü

Özgür Sanat Girişimi'nden sanatçılar 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Taksim Tüneli'nde yaptıkları etkinlikle devletin Kürdistan'daki katliamına ve savaş politikalarına, sanata ve sanatçılara yönelik saldırılarına tepki gösterdi ve özgürlük, insanlık, doğa için barışı istediklerini ve savaşa karşı mücadele edeceklerini ifade ettiler.

Aralarında Ayıışığı Sanat Merkezi, Emeğe Ezgi Müzik Grubu, Devinim Tiyatro Atölyesi, Drama Kumpanya, Tiyatro Simurg ve daha pek çok sanat grubu ve sanatçının içinde yer aldığı Özgür Sanat Girişimi 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Taksim Tüneli'nde saat 17.30'da bir araya geldi.

"Sanat Hiç Bir Zaman Seyirci Olmadı.... Sanatın İnsanlık İçin Onurlu Bir Yaşamı İnşa Etme Gücü Var Biliyoruz... Özgürlük İçin... Barış İçin... İnsanlık İçin... Gelecek İçin... Doğa İçin... Özgür Sanat Girişimi" yazılı pankart açan sanatçılar, ritim çalgılarıyla müzik yaparak etkinliği başlattı. Gölge Tiyatro oyuncuları, savaştan etkilenen insan duruşlarını simgeleyen heykeller olarak sahnede yerlerini alırken BekSav oyuncuları "Benim Adım Barış" adlı kısa bir oyun sergiledi. Ardından İmge Tiyatro oyuncuları sermaye ile devletin sömürü ve savaş politikalarını nasıl birlikte oluşturduklarını ve uyguladıklarını ifade eden bir oyun sergiledi.

Etkinlik şair Selah Özakın'ın okuduğu şiirle devam etti. Özgür Sanat Girişimi adına basın açıklamasını Emeğe Ezgi solisti Ebru Şahin Türkçe olarak, Ruğuş Kırıcı ise Kürtçe olarak okudu.

Etkinlik farklı dillerde marşlar söylenerek bitirildi.

Emeğe Ezgi Sarıgazi'de

Gücümüz Birliğimizden, Örgütlülüğümüzden Gelir

Emeğe Ezgi'nin "Yaşam Bizden Yana, Ezgilerimiz Özgürlük İçin Dövüşenlere" diyerek Sarıgazi'de yaptığı konser için hazırlıklara aylar öncesinden başlanılmıştı. 26 Temmuz'da yapılması planlanan konser, birkaç gün öncesinde Suruç'ta yaşanan katliam nedeniyle ertelenmişti.

Ve 6 Eylül günü geldiğinde, büyük bir heyecanla Sarıgazi Festival alanında sahne hazırlanmaya, standlar kurulmaya başlandı. Saatler 19.00 geldiğinde herkes Vatan İlköğretim Okulu önünde bir araya geldi. Buradan sloganlarla yürüyen kitle, Sarıgazi halkını konsere davet etti.

Festival alanına yine "Umutumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" ve "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganlarıyla Festival alanında bulunan kitle ile buluştu.

Denizler şahsında ölümsüzleşen tüm savaşçılar anısına saygı duruşu ile başlayan konser, Denizlerin yoldaşları adına Sarıgazi Mücadele Birliği Platform temsilcisi Ali Hizmetçi'nin konuşması ve kavga'nın olduğu her yere sanatı taşıyan Ayışığı Sanat Merkezi'nden Songül Yücel'in konuşması ile devam etti. Songül Yücel, "Ölüm, yıkım, katliam, açlık ve sefaletten başka sunacağı bir şey kalmamış bu köhne

düzene karşı 'Yaşam Bizden Yana' diyoruz ve yıkana kadar bu köhne düzeni mücadeleye devam." diyerek konuşma-

sını sonlandırdı.

Ve beklenen an geldi. Ezgilerini özgürlük için düşenlere, dövüşenlere söyleyen Emeğe Ezgi sahneye geldi, ilk olarak, yeni parçaları "Barış Budur İşte" yi söyledi, annenin gördüğü, bebeğin gördüğü düşün bu olduğunu söyledi.

"Yaşam için ve kavga için bir şey söyleyeceksek bu özgürlük için dövüşenler için sosyalizm için olmalı" diyen Emeğe Ezgi için havai fişekler patladı gökyüzünde. Ve zindanlardaki devrimci savaşçılar için, Kobane'de savaşanlar için, 93'te kuşatmada ölümsüzleşen Yaşar Bulut için yazılan "Vurulup Düşmüşsün"ü seslendirdiler, sahnedeki led ekrandan Suruç'ta katledilenlerin resimleri yansımaya başladı.

Kardeşini Kobane'de savaşta, babasını da Suruç katliamında kaybeden

Yağmur Şeker'i davet etti sahneye Emeğe Ezgi. Yağmur, kardeşi Mustafa Can Şeker'i ve babası İsmet Şeker'i anlattı, "onlar devrime yürüdü" dedi. Ardından, etkinliğe ve Sarıgazi halkına bir mesaj gönderen Rojavava'dan Leninist Savaşçıların mesajı okundu, Kobane'de dövüşenlere selam gönderildi. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'ndan gelen dayanışma mesajının ardından "Daweta Kobane" denilerek Kobane'ye, özgürlüğe çağrı yapıldı.

Ezgiler ardi ardına geldi. Zindanlardaki devrimci tutsaklar ve ölüm orucu savaşçıları için "Gel Bahar Ol" denildi. "Amed'de, Cizre'de Suruç'ta, Kobane'de bizi katledenlerle asla barış-

Komsomol Marşı'nı söylüyor.

İşçi sınıfının verdiği kavgayı da selamlayan Emeğe Ezgi, "Büyüyen Dalga"yı söylüyor, zindanlardaki devrimci tutsaklar için "Hüznüm Bahara Döner" diyor. Unutulmayan, unutulamayan bir şey de 6-7 Eylül olayları ve Rumlara, Ermenilerin bu topraklarda yaşadıkları acılar... Katledilen tüm Ermeniler için Dile Yaman diyor Emeğe Ezgi ve arada yakılan Kürtçe ağıt, Ermenice ağıda karışıyor.

Halaylar başlıyor ardından... coşku hız kesmeden "Yoldaş Kürdistan" söyleniyor hep bir ağızdan. ESP ve HDP Sarıgazi örgütlerinin yolladığı dayanışma mesajlarının okunmasının ardından yine Selah Özakın geliyor ve "Ölü mü denir şimdi ona" diyor.

"Bir tek çiçek kalmayacak zindanların karanlığında" deniyor, Adım Deniz söylüyor. İzleyenlerden Denizler ve zindanlarda ölenler için sloganlar yükseliyor.

Sosyalizm olur, özgürlük için dövüşenler olur da yiğit Küba halkı ve devrimi unutulur mu, onlar için ispanyolca olarak "Sosyalismo Liberta" söylendi, sosyalizm özgürlüktür denildi. "Yiğitlikleriyle bilinir Dersim" diyerek Dersim'e selam yollandı, Seyit Rıza söylendi. Ard arda Drama Köprüsü ve Çaw Bella söylendi.

Ve Sarıgazi halkı hep bir ağızdan slogan atarak, "Sami Tunca Yalnız De-

ğildir" dedi ve kendi çocukları olan gazetemiz yazı işleri müdürünü selamladılar.

Konserde emeği geçen Avesta Ses ve Sarıgazi Ayışığı Ekin Sanat Derneği'ne de teşekkür eden Emeğe Ezgi, yine "yıkacağız bu düzeni kuracağız sosyalizmi söz veriyoruz yoldaşlar" diyerek "Söz" verdikten sonra konser sona erdi.

Yavaş yavaş sahne ve standlar toparlanır, Gazi Mahallesi, Okmeydanı, Şişli, 1 Mayıs Mahallesi'nden gelen araçlar geri mahallelerine dönerken, kitlenin dağılmasını fırsat bilen polis standlara gelerek, "bazı kitapların yasal olup olmadığını" kontrol etmek için iki akrep, kar maskeli ve silahlı olarak geldiler. Mücadele Birliği Platform temsilcileri Kenan Aktaş ve Ali Hizmetçi'yi karakola "davet" ettiler. Gözaltına alınan temsilcilerimiz, ilerleyen saatlerde tutanak tutularak ve bandrol olmadığı gerekçesiyle, (ki hepsi bandrolü alınmış kitaplardır) kitaplara el konularak serbest bırakıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nde Kuruluş Festivali

1 Mayıs Mahallesi'nde mahallenin kuruluşü sürecinde katledilen devrimcilere adanarak her yıl düzenlenen 2 Eylül Kuruluş Festivali, bu yıl "Suruç'tan Zergele'ye 2 Eylül Ruhuyla Hesap Soracağız" sloganıyla düzenlendi.

13. festival 4 Eylül günü çeşitli etkinliklerle başladı, Deniz Gezmiş Parkı'nda sosyalist yayınlar başta olmak üzere çeşitli ürünlerin sergilendiği stantlar açıldı.

Etkinlik Suruç şehitleri şahsında devrimci mücadelede yaşamını yitirenler anısına saygı duruşu ile başladı. Elif Savur festivalin açılış konuşmasında 2 Eylül'ün 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşü, dayanışmanın ve mücadelenin tarihe bir iz düşümü olduğunu söyledi. Devletin askeriye polisiyle yıkım saldırılarına karşı, emekçilerin devrimcilerle el ele vererek canla başla verilen bir mücadelenin ürünü olarak kurulduğunu anlattı.

Ataşehir Barış Bloku adına yapılan konuşmanın ardından, HDP milletvekili Asiye Kolçak ve SGDF Eşbaşkanı Özgen Sadet konuşmalar yaparak, "Biz her zaman egemenlerin savaşına karşı, sarayların savaşına karşı halkların barışını savunmaya

devam edeceğiz" dedi.

Festivalin ilk günündeki panelin konusu ise "Suruç Katliamı Ve Savaş" oldu. Panele HDP'den Kemal Bülbül, KÖZ'den Çetin Eren, SODAP'dan Mert Karabacak ve Kaldıraç'tan Hakan Dilmeç katıldı. Festival BEKSAV Müzik Topluluğu ve Brindar Keko'nun söylediği şarkılarla festivalin geç saatlerine kadar devam etti.

Festivalin ikinci günü "Savaş Ve Kadın" konulu paneller başlandı. Panele Emekçi Kadınlar (EKA)'dan Songül Yücel, Evid-Sen'den Serpil Kemalbay ve Barış Anneleri'nden Döndü Ergin katıldı.

Serpil Kemalbay, festivalde kadınlar olarak sorunları tartışmak için burada bir araya gelirken Ortadoğu'da ve Kürdistan'da kadınların bir savaşın ortasında yaşam mücadelesi verdiğini hatırlattı. Emperyalistlerin ve Türkiye'nin desteğiyle IŞİD'in katliamlarında en çok kadınların acı yaşadığını ifade eden Kemalbay hükümetin savaş politikalarına karşı kadınlar olarak örgütlenmek ve çözüm sürecinin hayata geçirilmesi ve barışın sağlanması için aktif olarak mücadele etmek gerektiğini belirtti.

Emekçi Kadınlar (EKA) adına konuşan Son-

gül Yücel ise sınıflı toplumlarda kadının hep ezildiğini söyleyerek pek çok ulusa ait kadını aşağılayan atasözlerinden örnekler verdi. Tüm savaşlarda ilk saldırının kadına yönelik saldırılar ve tecavüzler olduğunu, kadının toplumun namusu olarak görülüp, yenilme, kaybetme psikolojisi yaratılmaya çalışıldığını söyleyen Yücel, buna rağmen kadınların savaşlarda da ön saflarda olmaktan geri durmadığını belirtti.

Sınıflı toplumlarda kadının hep ezildiğini ifade eden Yücel, bütün özgürlük mücadelelerinde de kadınların en ön saflarda yer aldığını belirterek Paris Komünü ve Rojava gibi örneklerle değindi. Yücel, gerçek özgürlüğün ancak sosyalizmde mümkün olabileceğini ve kadınların örgütlenerek sosyalizm mü-

cadelesi vermesi gerektiğini belirtti.

Barış Annelerinden Döndü Ergin ise dünyanın her yerinde savaş başlatanların erkekler, barışı isteyenlerin ise kadınlar olduğunu belirterek, "Çünkü öldüreni de öleni de doğuran biziz, savaşta gönderen de, ölüsünü karşılayan da biziz. Biz anayız, yaşamı doğuranlar, kuranlarız bu yüzden savaşları istemiyoruz. Savaşlarda ana olarak eş, kardeş, çocuk olarak en çok acıyı biz yaşıyoruz ve biz barış için özgürlük için mücadele etmek zorundayız" dedi.

Panelin ardından "Ekoloji ve Kentsel Dönüşüm" konulu forum yapıldı. Forum Şehir Sancıları Odası'ndan Gürkan Erkan ve Demokratik Toplum Kongresi'nden Sergen Sucu katıldı. Gürkan Erkan Ankara ve İstanbul'daki kentsel dönüşüm projelerine ve halkın mücadelesine ilişkin örneklerle değin-

nerek 1 Mayıs Mahallesi ve yakınındaki semtlerdeki projelere ilişkin bilgiler aktardı.

DTK'dan Sergen Sucu ise savaş ve ekolojinin bağlantılı olduğunu, HES'lerin rant amaçlı olduğu gibi köy boşaltmaların, orman yakmaların savaşlarda bir alan açma yöntemi olduğunu ifade etti. Kürdistan'da organik tarım çalışmaları yapıldığını fakat devletin saldırılarında tarım alanlarının hedef alınan ve en çok zarar gören alanlar olduğunu ifade etti.

Savaşların insanı ve doğayı katlettiğini belirten Sucu, doğanın yok olmaması ve insanca bir yaşam için savaşın durmasının zorunlu olduğunu ve barış için mücadele edilmesini gerektiğini belirtti.

Forumun ardından Emeğe Ezgi 1 Mayıs Mahallesi emekçilerine kavga, sevd ve zafer ezgileri söyledi. Festivalin müzik programı Şenol Akdağ ve Grup Munzur'un söylediği coşkulu ezgilerle devam etti.

ZAFERE DOĞRU YÜRÜYÖRÜZ

Devrimci sınıf partisi 25. yılını geride bırakarak 26. yılında zafere doğru yürüyor. Denizlerin yoldaşları olarak, Denizlerden aldığımız bayrağı ileri taşımak için mücadeleyi büyütmeyle devam ediyoruz.

Denizlerin bıraktığı coşku, yaratıcılık, disiplin ile bu zamana kadar gelen Partimiz 26. yılına girerken, yeni bir toplumu yaratıp sosyalizmi kurma yolunda öncesine göre çok daha fazla dirayete ve güce sahip. Partimiz, Denizlerin inancıyla yorulup bütünleşerek bugünlere gelmiştir. Zorlu, çetin, en-

gellerle dolu bir sürece giriyoruz. Her gün yeni durumlarla karşı karşıyayız. Tarihi bir sürecin içinde olduğumuz açık ortada. Bu tarihsel günlerde, bizler Rojava'da enternasyonal dayanışma veren leninist savaşçılar olarak, emperyalizme, kapitalizme, dinci gericiğe karşı mücadeleyi büyütmeyle devam ediyoruz. Kürt halkıyla birlikte mücadeleyi omuz omuza sürdürüyoruz. Proletaryanın devrimci sınıf partisi bu sürece girerken, Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin mücadelesiyle zafere gelişeceğinin farkında. Çünkü nesnel durum her yönde

hazır, eksik kalan tek şey devrime öncülük. Leninist Partinin her kadrosu, bu girişkenlik, cesaret ve yaratıcılıkla süreci karşılamalıdır.

Yaşanan bu tarihsel gelişmeye devrimci öncü, büyük tarihsel sorumluluk üstlenecek. Bu süreci devrime taşıyacak, devrimci durumu devrime dönüştürecek bu güç, Leninist Partinin ideolojisi ve politikalarıdır. Rojava devriminde Kobane savaşıyla halkların mücadele birliği yeni bir aşamaya evrilmiştir. 25 yıl devrimi ileri taşımak için Kobane'de bulunan Leninistler olarak emekçi halklarımıza, işçilere, gençliğe, Kürt halkına ve kapitalizm karşısında gericiğe sürüklenen, ölüme terk edilen, yozlaştırılan herkese çağırıyoruz.

İşçiler ve emekçiler,

Emeğin iktidarını kurmak için elimizde çok büyük bir güç, birikim ve koşullar var. Sizi her gün bu kan ve ölüme iten bu kan emici sistemden kurtulmak sizin elinizde. Fakat hiç bir güç, belli bir amaç birliği olmadan hedefe ulaşamaz. Bunun için, Denizlerin yoldaşları olarak bizler emekçi halklarımızı mücadeleye sürüklemeye, mücadeleyi örmeye ve iktidara, zafere taşımaya çağırıyoruz. Çünkü devrim, özgürlük adına verilen savaşın ta kendisidir.

Ezilen Kürt halkı,

Rojava devrimi ile birleşik devrim büyüyor, gelişiyor ve önüne çıkan en-

gelleri bir bir yıkıp zafere doğru büyük bir hızla ilerliyor. Bizler, Kobane'de bulunan Leninist savaşçılar olarak, ezilen Kürt halkının yanında aynı düşmana karşı savaşıyoruz. Bu savaş, biz ve tüm devrimci güçler açısından büyük deneyimlere sahne oldu. Bu deneyimlerle geleceğe büyük bir umutla bakıyoruz.

Kahraman Türkiye emekçi halkları,

Gezi Ayaklanması ve 6-7 Ekim olayları birleşik devrimin önüne çekilen bütün setleri yıkmıştır. Bundan sonra bu süreci, halkların özgürlüğünü kazanmasına kadar sürdürmek, mücadeleyi büyütmek tarihsel bir zorunluluktur. Kobane'de bulunan Leninist Savaşçılar olarak halkların mücadele birliğini daha fazla örnek ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı için, birleşik devrimi daha fazla büyütmek için tüm devrim güçlerini sürece ileri taşımaya çağırıyoruz. Bu ancak, faşist TC'yi ortadan kaldırmakla mümkün olacaktır. Bunun dışında yapılacak bütün "ara girişimler", uzlaşma çabaları emperyalizm ve kapitalizmin işine yarayacaktır.

Genç işçiler, öğrenciler,

Gençlik toplumun lokomotifidir.

Değişime en açık olan kesimdir. Bunun için kapitalizm, sizi kendi tarafına çekmek için her türlü yonteme başvuruyor. Sizi yozlaştırıp çürütüp ölüme mah-

kum ediyor.

Genç işçiler toplumun her yerinde kendi emeklerini pazarlıyorlar. Kendi geleceklerine ancak yaşamlarına sahip çıktıkları an ulaşabilirler. Bunun için de genç işçiler, Parti'nin gençlik örgütleri altında mücadeleye çağırılıyor; yarınlarmı kurmaya çağırıyoruz.

Kapitalist sömürü sisteminde sömürülen, etkilenen, yaşamını sürdüren her birey, yeni bir yaşamı kurmak için kapitalizme karşı savaşmalıdır. Bu, her bireyin bugünkü koşullar altında yapması gereken bir görevdir. Ancak bu vahşi sistemi ortadan kaldırırsak, savaşların ve açlığın olmadığı bir dünyaya ulaşabiliriz. Kapitalizmi yıkıp komünizmi kurmak, bu tarihsel görevin bir zorunluluğudur. İnsanlığın ve doğanın kurtuluşu, komünist toplumdur.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi 25 yılını geride bırakıp 26. yılına girerken, bu tarihsel görevin bilinci ve sorumluluğu ile kavgayı büyüterek yürüyor. Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi leninistlerin önderliğinde zafere ulaşacaktır.

**YAŞASIN PARTİMİZ
TKEP/LENİNİST!
DENİZLER YAŞIYOR
LENİNİSTLER SAVAŞIYOR!
26. YILINDA
DEVRİME İKTİDARA!
Rojava'dan Leninistler**

Halkların Mücadele Birliği Kazanacak

Emekçi halklarımıza

Selam dostlar, selam yoldaşlar...

Selam yarınlara için dövüşenlere, selam yüreği insanlık için atanlara, selam tarihi yaratan emekçi halklarımıza...

Bizler Kobane'de Kürt halkıyla birlikte mücadele eden, dövüşen, kapitalizme, faşizme ve gericiğe karşı savaşan Leninist savaşçılar olarak, sizin yanınızda bedenlenmiş olsak da, yürek olarak, bilinç olarak aramızdayız, omuz omuzayız! Burada, Kürt halkının yaktığı özgürlük meşalesinin yanında savaşıyoruz. Sizler Türkiye'de bütün zorluklara rağmen mücadeleyi büyütmeyle devam ediyorsunuz. Bedenlerimiz farklı yerlerde olsa da, yüreklerimiz özgürlük için, yarınlara için atıyor.

Evet dostlar tarihi günlerden geçiyoruz. Faşist TC devleti bütün gericiğiyle, emekçi halklara savaş açmış durumda. Türkiye ve Kürdistan halkları tarih yazmaya devam ediyor. Yarattıkları kahramanlıklarla mücadele her gün zafere bir adım daha yaklaşıyor. Faşist devlet Rojava halk devrimini boğarak Türkiye ve Kürdistan devriminin gelişimini durdurmak istiyor. Fakat emekçi halklarımız şimdiye kadar verdikleri onurlu mücadeleleriyle bu oyunu bozdular, bozmaya devam edecekler. Türkiye ve Kürdistan'da Denizlerden Mazlumlarla halkların mücadele birliği kazanacak, halklarımız devrim ve sosyalizm mücadelesini başarıya ulaştıracağız.

Rojava'dan Leninist Savaşçılar

(Leninistlerin, Sarıgazi'de yapılan Emeğe Ezgi Halk Konserine gönderdikleri mesajdır)

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARI, ALEVİLER, GENÇLER FAŞİZME KARŞI SİLAH BAŞINA!

Faşist devlet ve dinci faşist iktidar günlerdir Kürt halkı üzerinde katliam provaları yapıyor. Sokaklara saldırdıkları faşist tosuncuklar asker ve polis desteği, koruması altında her tarafa saldırıyor, yakıp yıkmıyorlar.

Katliam çağrıları artık aleni yapıyor. Kadın çocuk, genç yaşlı demeden Kürt halkının ve Kürt halkından yana olanların katli için çağrılar yapıyor.

İşçileri Bakanı kılığında adam, Kürt halkının, devrimci güçlerin, kendilerinden yana olmayanların kafalarını "şedit şedit" ezceklerini ilan ediyor.

Başsavcı kılığında adam savaş çağrısı yapıyor. Enerji Bakanı kılığında sakallı adam şehit olmak istediğini ilan ediyor.

Faşist tosuncukların Kürt halkına gördükleri her yerde nasıl saldırdıklarına, linç girişiminde bulduklarına her gün tanık oluyoruz.

Bütün bu olanları devletin MİT'ile itiyile örgütlediğinden şüphe duymak ahmaklıktır. MİT, Genelkurmay, Emniyet bu işin merkezindedir.

Karşı devrim bütün gücüyle devrim güçlerine, ezilen halklara, emekçilere, Alevilere, Kürt halkına saldırıyor.

Bu saldırıların nedeni, faşist devletin, dinci faşist iktidarın bütün düzenle birlikte yıkılıp gitmekte olduklarını anlamalarıdır. Son kozlarını oynuyorlar. Yıkılıp tarihin çöplüğünü boylamadan, son bir ayakta kalma girişiminde bulunuyorlar. Yıkılıp gidecekler!

Kürt halkı, Aleviler, Gençler, Emekçiler, Devrimci Güçler!

Faşist güçlerin burjuva basının da büyük yardımıyla çıkardıkları büyük gürültüye aldanmayın. Bunlar sanıldığından çok daha güçsüz, çok daha korkak, çok daha yüreksizdirler. Bugün böyle sağa sola saldırıyorlarsa devlet desteğinin yanı sıra meydanı boş sandıkları içindir.

Meydanın boş olmadığını onlara gösterin!

Kendinizi her araçla, her yöntemle koruyun, savunun!

En iyi savunma saldırıdır. Faşist güçlere bulunduğu-

nuz, rastladığımız her yerde her türlü araçla saldırın. Onların halklara gözdağı vermelerine korku salmalarına izin vermeyin.

Toplu yürüyüşlerini etkili yöntemlerle dağıtın. Bir iki örnek yaratıldıktan sonra bu kirahık katillerin, bu faşist tosuncukların nasıl kaçıştıklarını hep birlikte göreceğiz. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihi bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Yüreklere korku salın!

Onlarla çatışmaktan kaçınmak onları yüreklendirmekten ve saldırganlıklarını artırmaktan başka sonuca yol açmaz. Onlarla her yerde çatışmaya girin, saflarını dağıtın, cesaretlerini kırın! Güçlü olan biziz! Güçlü olan halklardır, devrimdir.

Küçük birlikler halinde örgütlenin, bulunduğu alanı gece gündüz savunmak için tedbirler alın ve mümkün olan her yerde dinci faşistleri kovalayın!

Şimdi devrim zamanı!

Yıkılıp gidiyorlar! Denizlerin uğruna canlarını verdikleri o büyük günler bütün ihtişamıyla geliyor. Devrimci bir halk iktidarı artık uzağımızda değil!

Kürdistan ve Türkiye devrimci güçleri devrimci amaç ve hedeflerini bir kez daha açıkça ortaya koymalı ve emekçi sınıflara, Kürt halkına, Alevilere, Ermenilere, Arap ve diğer ezilen halklara uğruna savaşacakları politik hedefi açıkça göstermelidir. Devrimci savaş devrimci politik amacı açık ve net olmalıdır!

Geçici Devrim Hükümeti bu politik amacın başında geliyor. Bu sorunun ele alınması artık daha fazla ertelenmemelidir.

Kürt halkının kendi kendini yönetme kararı ancak böyle bir hükümetle gerçek anlamını bulabilir.

Zafer devrimin olacak! Zafer Kürt halkının, emekçi sınıfların, ezilen halkların olacak!

TKEP/Leninist Merkez Komitesi

(Elimize e-posta yoluyla ulaşmıştır. Yayınliyoruz)